Vom, 8.

Vom

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

26.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vom

vámen best: sg.

En av oxens magar

(Snarare än o)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vaka
s.

vrågå. -ån

både varmet nylagt halmtak
klappas av täckaren.

även brågå

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vraka
v.

vrå̀ga, -a -ad

om visst slags fiskefånd

di'lå a vrå̀ga.

1950 4132. St. Köpinge, Herest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrakbåt

vrägbåd pl. -a

fiskebåt, som användes vid

vrakfiske.

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vrana

vrana vrầna

skällsord; slarvigt, oordentligt fruntimmer.

Di'c en rekti vrana.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vrana

vb.

vrâna

drinkare, suput

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vrana

vrànka, = zob.

Pres. -ar

supa, vara drinkare

han går o. vrànar. Han går och tupar. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vras

vrås, -ed

slösaktig person.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ brasa

vrå²sa /- ar, - a, - ad, - ad, bloū
i n. sing. ,- a, pl. - n l. -skn)
inkr. ; 2) slösa, vara ovårdsam.
vrå²sa me på¹ja, kle, mad, por,
²/ nedbala, nedtrampa (narkens
grö²da. se¹ffen dan pö¹rna ga i
sän o vrå²sa ! ; 3) försätta tunga,
grofva sysslor, slå²pa. frå²kentu²norna
slå²pa o vrå²sa så med nu som för.

Bromma.
Slänv.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrasa

vb.

vrâsa, =

1. ödsla med mat.

2. vara hafsig och vårdslös i arbetet.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vrasa

vràs/a, = vb.

Pres. ¹⁄₂ ar

slösa, ödsla (t. ex. med mat).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vrasa
sb.

vrâsa f.

slösaktig Kvinna

K. f. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vrase

vrå̄se, -an

kopråfast spillsåd, sedan grödan blivit inbärgad.

Synonym: slå̄ve.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrase

sb.

vrà̲sa m.

slösaktig man

de . e . en . vrà̲sa .

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrashäst

vrâshést m.

1. Person som slåss med mat.
2. Person som är kaférig och vårdslös i sitt arbete.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrashäst

vr~~a~~shést m. sb.

person (man) som slåss
och ödslar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrena
v.

vrẹ̀na -ar -a -ad

gnägga, om hästar

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrena
vb.

Pres. ag. vrènar

gnägga (om hästar)

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Inf.

vrèna

*vrena

nb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrena

vrèna, =

gnägga (om häst)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vrensk
s.

vrens. -en

hingst

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† dansk

drinsch drinsj, -en

hingst

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrensk
vb.

vrinsj, -an

Nr 5373 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Numera föråldrat men
känt av de äldre. Vanligen
hizst. Ordet förknippas
R. f 86., med vrena vb.
gnägga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vrenskas

vrängas

om låtet hos hingst, när han
reser sig på två ben.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vricka

vrikka , = , ¹ad –

vicka en led

n. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrida

vrìa pres. vrìor

dæ e en vrǻj som vrìor.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida

vrīa / ¹-īor, pl. -²īa, vrāj, pl. ²- a, vrājed, vrājen m. och f., n. -jed, pl. -jna, vrī, pl. ²- na / kr. och intr., vrida.

ja vrāj di ed ved jo ad han hāde fact i brānen me dsporāt. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vriden, a.

vrǽjan, vrǽjan, vrǽjad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

113.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida
v.

vija . -or

--- jänast nä te vägan som
vijor te vänstor .

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrida
v.

vrìa, pret. vre

so vre' di klòkan for na

1: ställde den fram.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vrida

vrìa, {vrey *1 / vre} pres. -or

vb. {vràed *1 / vrèd} vrìdd tryckbv.

de vrey pa. so. mòna vrs
men vred, på så
många vis.

K. f. 86.

*1) Äldre, numera knappast

Hedeskoga. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. vrida

vb.

han vré ma mósen.

Han vred med munnen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

so skola de vred óp
dær. Ja skulle (borde) de ha
vridit dit upp. (: åtbrat
färdriktningen :) M. g. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrida
v.

vrìa, pres. vrìor

... nær en vrìor ég imod
bjergsoholm te...

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida

vi̱da

p.p. i pl. vi̱na, vidna

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrida vb

vrïa ; vrïor, — ; vrag ; vrågen, vrågad.

vrida

hum har vrågad tvèten dødd,
de dråpar au ld.

M. Areskoug 1926.

Sf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrida

vri²a ; vri¹or , — ; vra²y , vrå²yh ; de

vrå²yen , vrå²yd

yngre former vre , vrå²en o.s.v.

vrida

han vra²y far fa²rt (för tidigt)

nu² ha²r ja² vrå²d na fram .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida
v.

vi̲a

vi̲a mo̲lan (jfr. mölla)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida
v.

vi̲a pret. vi̲e

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrida

vrìa, vray vb.

vraj

ja vray krÿtzan (dör-
vredet) för.

N. f. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida

vri²a / ¹-ior, pl. ²-ia, vræj, pl. ²-a, vræjed, vræjen m. och f., n. -jed, pl. -jna, vri², pl. ²-hor / fr. och inh., vrida. Bslana ha blod vræjna ²vræjen ¹vrior ²och ²smidjan.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vri'da

vb.

vri'a vrl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

han vrl hå'ja in bas vi'ja. han vred sam-man en halmvi'ska. m. f. 90

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vrida

vrìa, vray

(Ib 1901 enl. P.L.: vrìa, vraj, vrìajad)

han vray ed skòpa.

Han vrel åt sammen.

M. J. E.

Nr 9474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vridlag

vrilaw[1], n. ,- ed, pl. =, - er,
vändbord[2] på en vagn.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrí́l ǻr n.

× vridlag sb.

vändbänk på vagn

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlag

vílav, -ed

vidikníttning i en vagn

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlagsbyxor

1
vrilawsböjsor, f.,- na,
pluralt, eg. vändbordsbyxor,
benänning på fordon bruk-
liga manschnäbyxor af skinn,
till hvilka inga hängslen an-
vändes, utan knäpptes plaggen
öfver höfterna.
2
Öja.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vinkel

vrinjel, -en

bunt

ta en vrinjel halm å je fåren.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vringel

vrųgel (accent 1 eller 2 ?)

Hört i storyoket: en ~
vrųgel ~ hálm (hǫ́) el.
(vårdslöst) hopvridet tång
halm (hǫ"). R. f. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vrinek
sb.

vrnsf m.

hingst

(Nämnes förr äldre)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrist

vrist, m., ¹⁄₂ en, pl. ²⁄₂ or, -na, vrist.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ölist s. 1

Ölist

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vrist-knuta

vristaknuda, pl.-or vristaknûda

knuta, ullknut i vristen,
förorsakad av tråkon med överstyckets
av tråd.

Kögestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

vrétbar n. j pl. — × vrittbor

litet bor

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måla

måla, -a, -ad

tjären står i målan

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vråla
vb.

vråla , =

(om tjurens råmande)

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vråla

vrålla, =

böta (om tjur)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrång

adj.

vrɔ̄ŋ ; pl. -a

egin, vresj, tvär

vrɔ̄ŋ o. vrɔ̄ŋ vresj och

tvär

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vrång, a.

vrang, vrant,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

85.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrångstrupe

vr̀ò̲zastr̀i̲ven

sb.

best. m. sg.

Jmfr. som: ja fikad 2

vr̀ò̲zastr̀i̲ven.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrångstrupe

vrȯ̀gstrı̀ven best. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrångvis

vrångvis

vrångvis

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bräka

Sup. brat (brat ?)

di kan nu bratt bonen ll-ll.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vräŋa Hl

vräŋa ; -or, — ; vräŋde ; vräŋt

vräŋa

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vränga

vrǣŋa, -or. vrǣŋde. vrǣgt

kämma. kamrikena och förvirda.

Hann vräŋjor ette folk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vränga II

vrèga

en tia vrängor lagen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dränga, 2.

dränga

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

50. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vrôvel

sb.

vrôvla pl.

vårdslöst hopvridet tyg

av halm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

du. va. stôra vrôvla

du: kômor. ma. det

ver stora tyg etc. Du

kommer med. M. G. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vrö"vla

vb.

vrèvla, =

vrida ngt samman vårds-
löst.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

va, vrövlar, de,
vhópad, for? Varför
vrider du samman det så
där vårdslöst?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vröva

vröwla, vhópa vb.

Pres. -ar, vhópa

bringa ngt i ordning genom att vårdslöst vrida samman (knyckla samman) det. Nu vröwlar du måtan vhópa. Nu vecker du vårdslöst matan samman. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vrövlig
adj.

vrå'vlad

sluddrande på målet

han, va, so, vrå'vlad.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vurden

adj.

vùrlan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I utfr. vùran, ti' skickad till, i stånd till.

di' e, han, ìta vùran, ti'. Det är han inte i stånd till, det kan han inte.

n. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vurdnad

vùrnad sb.

råd och lägenhet

har - e - ìnte vùrnad -

tìd. Här är ìnte råd

till det.

N. f. 90. Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vurdnad

vùrnad sb.

råd och lägenhet; möjlighet

dær e ~ nte vùrnad

te dí. Där är inte råd

till det. K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vurm
sb.

vorm

starkt intresse för sgt.

en vårm

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vȯ̀rma, = vurma

vorma, jȧ̊ arbeta hetsigt, jäkta pȧ.

de, vȧ̊ som de, vȯ̀rma.
Det var som de jäktade pȧ.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vurma

vb.

vòrma, =

vurma för ryt

hon vòrma för blòmor.

Hon vurmade för blommor.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vurmig

vòrmad adj.

allför ivrig i arbetet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

han e so vòrmad/

du ska nö̀tt va so

hìed o vòrmad. Du

skall inte vara nå̀rast-

lös och ivrig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vur mig

adj.

vòrmed

högljudt, bullrande

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vykort

výkårt n.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vyssa

vyssa - a - ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vissa l.-ada

wi²sa (- ar, - a, - ad, - ad, pl.-ade, - a, pl.- n l. -sen) tr., vyssa.

gak in o wi²sa gluten i somn fogl! öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† väcklare

väcklare

Smädeord åt en som handlar och ständigt förlorar.

Si e en rätti väcklare.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vad, s. 1

vad

84. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådaslag

vaaaslav vå̀waslav

vådligt. livsfarligt slag, hänsynslöst slag.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

→ våde

²våwh, m., -n, utan pl.,
vådeld, eldsvåda.

¹Mɔrmɔor kun ɔa ²våwh; da ɔa
min ɔyɛstɔrtɔs: "ha e dɛ for nud,
²våwh?" St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våde

vaue vàwe

Utsvåda.

liggjor ni å saaor. å vi kan vaue ?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våfflor

pl. vafflor

en sorts kakor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. väg

väg, -en, -ar

(att väga med)

N. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. väg

väg

Jfr: sta 2, väg sta 2
vägrätt.

N. y. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr väg 2

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga

vågga, =, -ad

han vågade inte gå på dom. Han vågade inte anfalla dem.

n. f. Nr. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

I.

vå̊ga

vå̊ga-grå̊ ofta grå̊
(grenar o. d.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga

vå:gja, =, ˈad vb.

Pres. ˈar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dær ˌvaˌ ˈingen oˌ vå:gaˌ
gaˌtˈˌdå:m. Det fanns
ingen, som vågade gå till
dem. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga på

våga på -a -ad

kosta på, kosta

sin sa våga ja jw på.

ja har inte vågad på nan tegelvädja. J.N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga på

vaga pó -a -ad

kosta på, bekosta

di har motad vagad pó

gárn i: i reparationen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga på

väga på' = kosta på, bestå, bekosta.

gaevinnorna di tyttjor de e for kostbärt a väga på di ösa.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vald

vål

frimurare di hade jed si fan i' vål.

Nr 3906 Ugerlar Herrestads hd

Jacob Bergström 1ł26-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våld

våk

nu går de fän fan i våk.

Hum kade jed si fan i våk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vald

vål, n., oböjl., våld.
jöra vål på nen.
la ned mi vål.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väld

val

so ska di val for döulen

i väl ---

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*våldig

vålde

mycket frodig (om gröda)

sån e. vålde. Vårsåden

står mycket frodig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vildköja

vårlúa, -lú, -lúed

(= villråna) skena.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våldskrika

vb.

vålskrädzor yres.

vråla, skrika för full hals

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålla ve

vål̲a ; ¹⁄₋or, —; vål̲de ; vold,
volt

den fläken e vold, vålla
de e lyde.

Sk. Köpinge

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålla;

vulla, -ar, -de,
-t;

di sa, at mårn
vilde dan ad;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålla

vulla vùla . vùlde . vult

vålla. förorsaka ell. bara lyte genom
oförsiktighet av modern under havand-
skapet.

Di va nod som moåren hade vullt na
Moåren har vullt na dï.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vålla, 8.

vàla,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

23.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vuld; pl. ¨ a

*~~vuld~~ vållad adj.

om barn som hade något "lyte", födelsemärke, harmynthet e. d. sades, att de blivit vulda[x1], dvs. modern hade under havandeskapet sett något "farligt", en eldsvåda eller dyl.

dv. hade blod vulda; dv. va vulda. K. J. 86.

x/ "vållade"

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ våuda

våna

lyda.

vill du våna!
Näj du tyttjon di fristar pó å våna.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänd

wå²nk, m. -n, plan pl.,
vända.

ja hå²dk den vä¹rsk wå²nk
i tå¹n. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vånerås

adj., oböjl.

vånerås

som saknar råd, rådlös

kume ente vånerås

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väng

vɔz, -en, -a, -ana

större åkerfält, i sht sådant som ligger i en viss växt-följd

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
M. y. Hugo Areskoug, 1962

säd på vången / nedan på en vɔz.

Löväng

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vång s.

vaz eller vaoz r. ; 2-a

vång

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väng

vaŋ, m., 1-2 kn, pl. -a, -na,
åker, åkerstycke, - lott
liggande i cirkulation
uti jordbruk.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väng
s.

vag. -an. -a. -ana

åker fält (med enhetlig odling)

et på åa så högda di vaenda

väg sö me lé ---

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vång

vång, -en, -a, -ar

(större) åkerfält, skifte,
åker avsedd för en viss
gröda. / den -en lägger opp. -n.
n. f. 80. / -en -vång. den
-vång / ligger upp i en
vång.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vång

voz, -'en
större fält (odlat)

N. y. 90

Jfr sädvång

Nr 7474 Öja Herrestads Sockenråd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vångaled

vångale

gren här en väg.

Boor. här e ja kommen ifro l.

Du e ihopstutte i et vångale.

Högsted.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånga-led

vångalé, n.

stor grind vid infarten till en vång

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vångaled
sb.

vò̲z̲alé̲ n. ; pl. =

större grind mellan ägor
(så bred att man kan köra
genom den)

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 vångled s.

vånzale n. ; pl. –

grind mellan vångarna

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vångapantare

vångapantare

gubbe som gick om nätterna och vaktade
över att ingen tjuvbetade på
annans äng. Upphörde vid enskiftet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vångpantare

vångapantare

(i det gamla byalagets tid); av byamännen
lejd man, som om nätterna skulle hålla
vakt, så att ingen tjuvbetade sina
kreaturen å annans äng.

Bjr vångapantare

Baldringe, Högestad.

(förr omk. 1805)

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vång-vånt

vångavänt, n., -en, -ar, pl. =,
-en, -ar. En åkerskifte,
-lott, tillhörande i cirkula-
tion skön jordbruk.
När lagstolen bleste ön
vart hus, så floj hälmen
för två vångavänt på nabo-
ens. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vågå-so

b.f. vågasöen, det sist
hemkörda lasset av åsets gröda.
nen di hade i gårstad, de va
vågasöen, de sista lasset.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våning

vånen m.-or

(våningshöjd)

två vånenor

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånna sb

vånna ; -r, -i — ; -d

lyda

han ha åbri vånad.

han vånar åbri.

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vånt

adj.

vántor

mycket i'vrig och angelägen

han e so vántor, attan

han kan koma ostá.

Han är så angelägen, innan

han kan komma i'väg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår
s.

vår. lån

i vårs = i våras.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår, -an; -a, -ana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

107.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 1. vår

var, -ˈlar; -ˈana best. sb.

7533 Hedeskoga, Herrestads hd pl.

Hugo Areskoug 1961.

om, vårana om

o

vararna; på -

K. f. 86. vårana ds.

dˈ jämna, dr på - vårana.

Dem jämnade man om våran-

na (mitt altfårorna). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

strås på våren (1. vår sb.
strax i början av våren.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vär

vår, bet., var obet., m. och;
vårt, bet., vart obet., n.; pl.
våra bet., våra obet., pron.,
vår.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår

vår, vårt. våra.

Pl. våra = husbondefolket.

Våra e tana ti saveds (= till begrannings/

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vai

pron.

vår

vår den älsta i: Vollen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår, pron.

var, var, vart

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

113. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. vår

vår, -t, -a yron.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Självst. våra yl. =
den talandes föräldrar.
--- sasom, våra hade,
hat --- såsom mina (våra)
föräldrar hade haft.
A. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. vår

n. vårt = våra pron.
ägor, vår gård(stomt), vårt
hem o. d.

da skola svärma över
vårt. De (d. v. bina) skulle
(nödvändigtvis) svärma över
vår trädgård. N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våra

vb.

vå̀ra, =

sysslа med vårbruket

... nar du vå̀ra om

framtíden. M. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våra
vb.

vårfa, =

Pres. -ar

sköta vårbruket

han vårar

K. V. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våra

vå²ra /- ar, - a, - ad, - ad, blåw
i n. sing., - a, pl. - n l.
- ren) intr., vårkstöcla
vårsådden oh därtill hörande
arbete.
må²rtens di ha vå²rad tk vos
å².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våras
vb.

vårˈas, =

bli tid för vårbruket

R. f. 86.

--- när ˌ da ˌ börja ˌ o ˌ
vårˈas --- när det började
att våras. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Ordbok över svenska 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vårbrott
nb.

vårbråd n.

tjällossning

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdag

vårdán best. sg. (alltså i best. form).

dagen då vårdagen XI började

vänta till vårdán!

N.f. 90. Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

v) Kanske/vårbruket

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. vårdag

vårdá, – -´n

uppgav betyda 'den dag, då
vårbruket började' och
'fardag om våren' (14 mars).
de skola tilträdda
stället, när de va
vårdá. Man skulle til-

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tråda gärden, när vårdag
det var vårdag (14 mars.) 86.
K. f. 86. / de flutar dåd
om vardån. De flyttade
dit om vårdagen (trol. 14
mars. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdag

vardå, -an

på vardåen = på vårtårsingen

vi då låks på vardåen; vi
böja di fóste dåna i apil.

/. H. Nyb

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdagjämning

Se dagjämning

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. varg̃ät / varg̃ät; n. = ; riskabel, farlig

× vårdgätt adj.

den e so varg̃ät o gå på. Den är så riskabel att gå på (t. ex. en bro som skiftande planka)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* vårdgått

dær ~ e ~ sɔ adj.

vɔrgá't ɔ ~ gå. Dɛ̂ ær

sɔ farligt at gɔ (gɔ'n

santmark)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdslös

adj.

vorslǿs

"slarvig, ej försiktig, oförsiktig

han va drìstr o vorslǿs. Han ver mycket oförvägen och oförsiktig. m.f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdslöst

adv.

vorslöst

mycket häftigt, utan hejd

da_ràyna rént vors_

löst. Det regnade allde_

les utan hejd.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vådtä

vårtre

ryggatä på halmtak.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vårdträ

vårträ, n., pl.=

= lyggaträ å halmtak

Scan: lyggaträ.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vädtä

vartre[1], n., -d, pl. = -r,
halvryggare, trästycken som
farvis sammanbundna läggas
på tvärs af ett halmtak
för att kvarhålla öfversta, lösa
halmbetäckningen.

[2]Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vådträ

vå'träe, n., pl. =

= ry'ggträ, ryggträ å halmtak

vå'träe uppgives ha varit mest
brukligt.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårfrimåndag

vårfrimånda

arbetsfri måndag för tjänare m. fl.
under vårbruket, (på vårsidan)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårfrimåndag

vårfrimånda

fridag för drängar och pigor under våren (trol. tredjedagspask).

K. f.: 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värgätt
adj.

värgát

reikabel

den e so värgát o gå på. Den är reikabel (farlig) att gå på (om en rutten planka). N. J.

87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårmarknad

vårmarknad, -ar
om Ystads vårmarknad
(i mars månad).

M. f. 90.

*) Formen med -n-
usu. pär.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårsäd

vorsɛ̄[1], f. 1– n. utan pl.[1]
vårsåd[2].

vorsɛ̄n[1] byff sperin i förrsjör[2].
öja[2].

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alar[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårsäd

vårsä, -n.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårsåd

varsåd

Jfr simpl. såd.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårta s.

vårta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

84. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårta

vårtta; pl. = or

de. sata - gräshóporna

po. en - vårta. Man

säc gräshopporna på en

vårta.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våkta s.

vårta r. j. or

vårta

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vårto

vårtå n.

vårull, ull som klippes om våren

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt

vad m. vädə

sorə dəər smidor, nər di'
blər vädə

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt
adj.

våd, vått, -a

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt
adj.

vad pl. -a

va é dan. men i e sa väda?

ja yngfa na tit: kum jik e
spilda e ble vé.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vät
adj.

vad pl. -a

när de då vöjna, så ble
di vädda om skóna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt

våd l. ¹- or, m. och f., n. vå¹-t, pl. vå²da och efter för, för ¹- da, komp. ²- dare, ²- dast, våt.

gu¹-led ha blod vå¹-t au¹- sni¹-en. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt

vad; vot; -a

nar - sált ad de - ble -

vót - - - när saltet blev

våt. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt

vad; vot

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vätt

vo̲t, n., 1-ed, utan pl.,
vätska.

je̲ mi en to̲r vo̲t!
Nu̲d vo̲t fo̲r en ha̲.
ja kan e̲nte ho̲la vo̲ted.
öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hann.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vått

vot, -ad sb.

vätska; något att dricka

ja fik lid vót o

dricka. Jag fick litet

"vått" att dricka / han slaba

i sr vótad. Han tömde

i sej vätskan. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaäk
ab.

vek
bort, undan

ta - vék - ad! Tag bort
det!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vå̊k

adv.

vek

bort, undan.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ta ~ vek taga bort,
sont kona ~ ga ~
N. f. 80. / vek, bära de ~
K. f. 86 / prùtsa ma ~ an

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

väck

kràpanàl. Sådant (s: rev-
ormar) kunde gå bort, bara
man prickade med en
knappnål, N. V. 86. / so-fa-
da sålja väk a-da gàmla.
Så måste de sålja undan av
de gamla korna (inom besåtts-

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väcka

vb.

vä̀tʃa, vä̀kta, vakt

K. y. 86.

Genuint!

Annars användes i Skm.

vägna i denna bet.

I. I—s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väčlea ve

vetʃa ; ¹ör, — ; våta ; vat.

väcka

han har vat po dröjana.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

N 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder s.

vær n. ; pl. —

väder, vind, luft.

dær e væred på :

vinden ligger på där.

nær de skö²le ha ²ämbyte sa ²vende de
²tåkretsen æm a ²vende hen ²sian i ²væred.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädr

vär . 'ed

de bö:a gar i vä'ed

ét ètor et à:ed .

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder
s.

vǣr, ¹ad

ènte i dìta vǣrad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàder

vǫ̀r, ¹ad

om de va àl̲i̲ so̲n̲t vǫ́r ...

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våden

vån, -en

Rögjen stå ner. vi få ened vån

ened vån

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våden II

i bet. „luft“:

Nu ska du fåst stå å gava vår i dé,
ella edor du får mièt.

bonanen kan eate få en syl i våret
(= icke komma här tala på grund av andras
talträngdhet).

Högestad, Söreslad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädder;

var, -'ed s.

de ä gränt vär;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våden

vår, 1-ad

ja kom hid i ält de bösa

vårad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våden

vår. -ed

de pi:vor i vå:red = stormen vinden

3340 Bjeresjö. Herrest. hd

M. Berg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

vä̲der, n., 1 – ed, 1/ utan pl.,
väder>, väderlek, 2/ med pl.
=, 1 – en, vind. här ha blest
nu̲na vä̲r si̲den dks̲. Bromma.
Aem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

var, -ad

väderlek

Nr 7474. Öja, Herrestads ho
Hugo Areskoug 1960.

det slår över.

det blir mildväder.

n. f. 90. / dar. blev ombyte på
väret. Det blir
omslag i vädret.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. väder

värad best. sg. sb.

luften

de ~ e ~ svält ~ värad.
det är svalt i luften.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. väder

vär, -ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

han - hoppar - högt
2 - våréad. Han hoppar
högt i vådret. R. f. 86.
den - ska - stå 2 - våréad.
Det skall stå i vådret (stå
rakt ut l. rakt upp). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. väder

där stålor, s 2

hårad rät 2 vårad.

Där (d: i hjässan) reser sig

håret rakt upp i luften.

K. Y. 86. / där blåste

vårad mer. Där blåste

luften mycket. / St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. väder

Mh. Rönnan i
vårad, med svansen i
vädret. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vä̀rad (böjde former sb ej belagda) * vä̂derat

vind, blåst

I närheten som: de e
vä̀rad ifrå östor. Vinden
är östlig/ de e nordóst
vä̀rad. Vinden är nordöst-
lig/ de e vä̀rad dä́r

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× väderat

o. dærifrå. Vin- sb.
den är från det och det
hållet. N. f. 86. / dæ e vél
dæ inte e værad hærifrå.
Det är väl, att vinden inte
blåser från det här hållet
(: ty då kan gnistorna från
eldsvådan flyga hit). N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädorkvarn

vädorkvärn

Nyare ord. för mölla.
(Rps-län, upptaget i denna form).

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädelek

vänleg.

-- nan de va vänleg sa man kåne ---

/W.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väderkvarn

värmůla f. ; — or

väderkvarn

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vädermölla

vǽrmýla, -an.

1. väderkvarn

2. i utt. slå en vǽrmýla, = slå en volt; utfördes ursprungligen av karlar, som deltogo i kadriljen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädermålla II.

---Jenichils vaamyla, han

vad fön

=f.d. Jenaykills väderkvarn

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädermölda

vårmärla, — -lan sb.

? vädertvärn

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Vädermölla

Vädermölla -an -or -orna

Vädertrean

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädermölla

vär¹mjŏla l. -mjŏ¹la, s. -n, pl. -lor. -na, (väderbevarn).

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hä²rr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vädernost

vernȯst l. -or, m. och f.,
n. - nȯst, pl. - nȯsta, komp.
- nȯstare, - nȯstast, som har
godt väderkorn, fint luktsinne.
Om djur.

Hästen l sa vernȯst, sa han
sprizor fr sjan och slåtarkns.

№ 300 Herrestads hd. Nja.

Per Larsson 1901. Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väderslukare

varslúgara m.

(om hästar)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdersol
sb.

versól

ring kring solen; trodde[s]
båda vädr[er]

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våderstabbe

verstábe sb.

meddelerskan hade hört ordet men kunde ej redogöra för betydelsen. (ett slags molntappar. J.J-s).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. väderstråk

varstrág

Nr 7474. Öja, Herrestads h
Hugo Areskoug 1960

varstrúgad best. vg.

ståde där vinden vejer
fram, passage där vin-
den har fritt spelrum.
Du, står, ja, mät
u varstrúgad. Du

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. vå'derstråk

stå' ju mitt i vå'derstråket /.

dar e e ett rå'lad

varstråg. Dä' ä' ett

otäckt vå'derstråk.

m. f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våda

vå̄ra -ar -a -ad

betäcka får

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestad

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådra

vårra, =

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. – ar

vådra med luktsinnet

Kåtten han, vårar.

Katten han vådrar. / kåtana

K. f. 86. / de, vårar, / de

vårar musen. Kat-

tena de vådra, de vådra mossen.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädur

vår, -en, -a, -ana

bagge

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädur;

ver, -ar, -n s.

-a, -na;

dar läff maga

våra;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädren

vår. -en. -a. -ana

bygge

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestad

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädur

vår. -en

bagge

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad

Malte Åberg 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädur

vær, m., 1- en, pl. 2- a,
- na, gumse.

Sem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädur

vär, -en, -a m.

bagge

ta vär låta sej betäc-

kas av bagge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
N. f. 90 Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådur

vær, -ˊen, -ˋa, -ˆana m.
bagge

dˊ vaˋ værana óˆsa.

Oft (v. stångliga) var baggar-
na också.

R.-G. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädurgalen

adj:

vargálen

brunstig (om tacka)

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vårdkorn

vårahörn, n., -- ed, 1/ utan pl., kollekt., gumshorn. di jöre madjer au vårahörn 1/ klement, 2/ med pl. = ,- kr, samma bet. di fjövor vårahörnen mä hos benhänlarna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vädurhorn

Vädurhorn, -ed.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådurlamm

varlåm n.; pl. =

baggalamm, lamm av hankön

M. y. 90 Ft. gimmerlamm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vådurlamm

vårlóm n.

bagglamm, lamm av

hankön

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dag, s.

dag, -en, -a, -arna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

104. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väj, 1 en

den e en väj som vi on

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg,

väj, - 'en s.

- a, - na,

nål jär di nya

väja,

-

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

vœj, ˈen, ˈa, ˈana

èˈla e dˈita en braˈ vœj nuˈ

ˈ J.P-n

oˈpad en vœj, iˈtille en väg

vœj även J.S. (obs. icke vaj).

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

nuí e dæn lád en ný vój.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

vej. 1-en

nær di gråva aw vejen, dær
hitta di nud

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg:

den kan vad en nåli väj

a kåmed

a sa dånsa vi på våjen.

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

vej, el. væj, -en el. vaj

på væjen

så di kåm åkti nen vaj me mi.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väj. len

här stå fólk längs ed väjen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väj väkl. med väj, -an,

-a, -ana

sin fotfjäl han väjan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg
s.

den ligger ju ända i vägen

den nå ändast nära te vägen.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg:

e de so han kómon dìne

vèjen tìare ---

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

vej, -en. -a, -ana,
mark

mej, som ja sjön, ärtan
kona otifem sa lås vejan
dan dan nu ä.

(Sven Han)

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

va stòra vèjan

hala väj s: underhålla
m. m.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väg, -en, -a, -ana sb. m.

väganа räg so fårled.

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

vej. 'an

di va ú'dad vé'jan à'la.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väj. 1an

en liden, smålon väj.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

vaj, -en. -a, -ana

el. vaj el. vaj; vej är

mest genuin form.

fóa sa va dan en stóa dömla

héfj ud te vájan

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

vǽjan som gǽr imod

tòmelíla

dǽr dèlar vǽjan si

ifra vǽjan a hém te gèlva

húsad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg:

Å, änta på läza väja!

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

väg²

väg¹, -en m.

--- ngan vägen han
bygt, ómlád... inan
vägen blev omlagd.

N. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

väg

vägen best. sg.

dina vägen denna väg

n. g. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg
s.

väj -an -a -ana.

m.f.1881.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

vej. 'en

han bå'r i et nyt hus,
presis ud te vejen.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väj. 'en 'a 'ana

--- jänast wid te väjen, som
vänor te vänster.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väj, lan

dan väjan

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väj' /an :a :ana

en sm<u>å</u>l, sm<u>å</u>l väj.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg II

di hade fraagt si vägen

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

dæn hèŋe i hèdaskòga

ha di lat ky' vej

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg

väg, -en, -a, -ana m.

Åv. vay

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

vägana de rygja.

Vägarna de ryka (dam-ma).

N. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. väg

väg, -en, -a, -ana

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd m.
Hugo Areskoug 1961.

n. fäfta på halva vägen.

Vi avlöste varandra i arbetet på halva vägen.

n. f. 80. han körde igen väg. Han kommer igen väg i arbetet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. väg

--- nor at da va
mya fi't po vägena --- när
det var mycket smutsigt på
vägarna. R. f. 86. / han e
so farlig, han hör so
långa vaja. Hon har så'dan
skarp hörsel, hon hör så lång
vägar. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

väg
sb

han sår, so de
hördes långa vägar.
Han svor, så att det
hördes långa vägar. T. f. Sk./
där hela ja mej o flé
sé e vägen. Där mavde j'ag
(över vedtrama) och flög allvela
handlöst ner mot vägbanen.

Nr 7633. Hedeskoga, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga
v.

vèja . vèjde . vøjt .

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga
v.

väja. väjde. vajt

nær sæ'tjan väjde hå'ndra

tjíla ---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga v.

väja

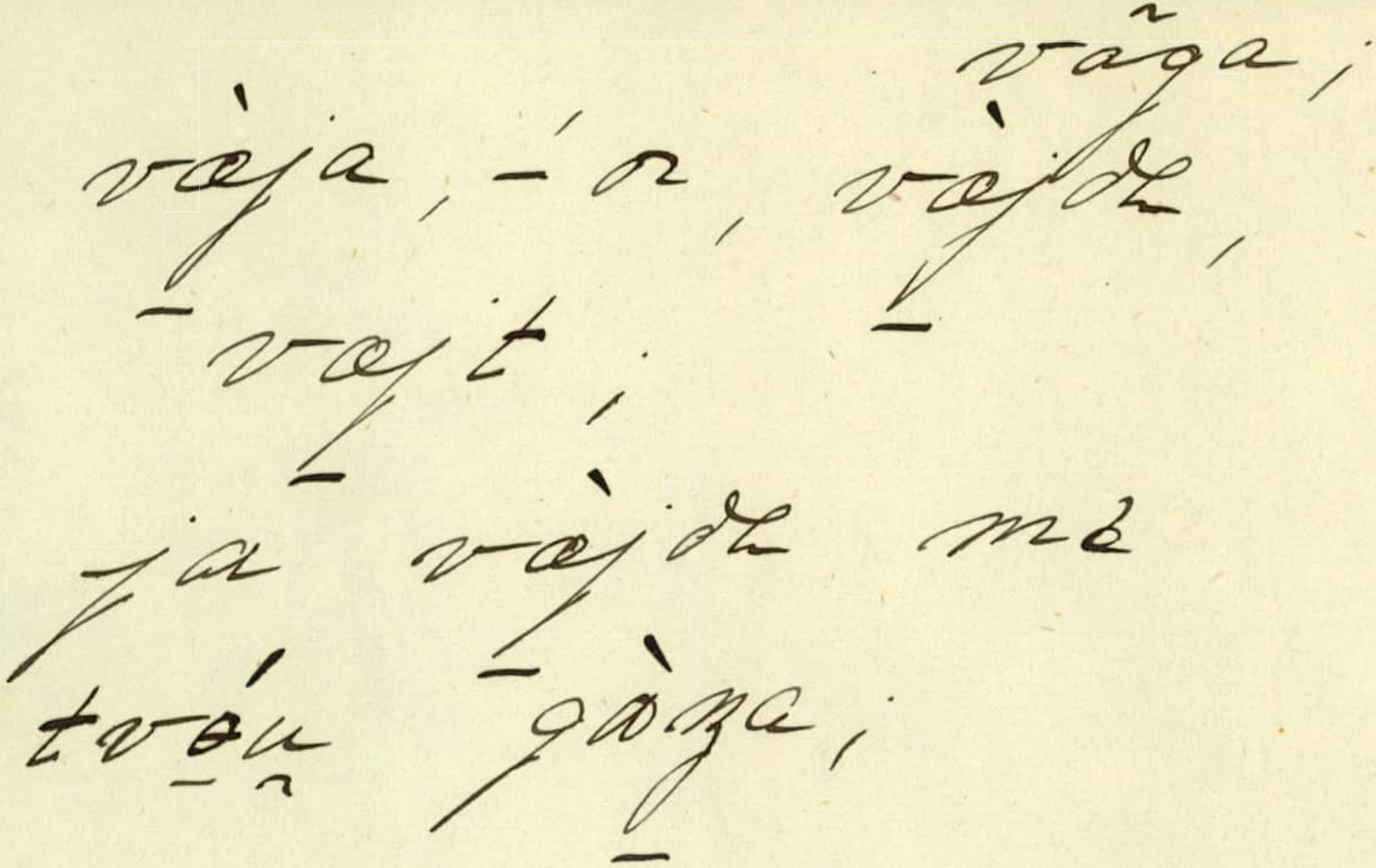
hän bånt skola väja fæm

skälpån.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga

Pres. sg. vágor

nú vágor, dá á-

fjálovás. Nú vágar man

i kilovás. K. 6. 77.

St. Herrestad

Nr. 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga

väja (1-jor, pl. 2-ja, -jdh, vajt, vajd, m. oh f., n. -jt, pl. 2-jda, vaj, pl. 2-a) th., väga.

Kaglmånen kan ha sål vajtor som han vajor kafe o sokor mk. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga

väja / 1- jor, pl. 2- ja, - jde,
vajt, vaj, pl. 2- ha) intr.;
2
väga.

bå'ra väjen brå' ve den
2 2
si'an i sö'dan, so lå'sed
1
kan bo stå'nks! Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägа, v.

vä̀ja, , vajt

pret. pte. vajd

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

8./2. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga

väja, vägde, vagt

Pres. -or

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Oeirestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägbredblad

vejbrɛ́ɛblɔ̀, s.. pl.=

bot.= Plantago major

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vägg, pl. väggja

ja har boda lerslåd väggja

a lajt lögöl.

ópad väggana

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vedʒ. -en. -a. -ana

bo's po vedʒana

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg;

vägg, -'ar s.

-a, -na;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vägg pl. = a

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vadz m. -a

vädza de kan man sét gàmla, som dan kan vad bós íyflétad.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg II

Han både vägg i vägg me
mej.

Dan de vå fäsad, dan stå
väggana a flöd me vån.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väggj

väggj vegg

Fare me sitt långa skäggj
locken alla små bårn onge väggj.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg
s.

vagg m. vägga el.

vägga

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vɛgz . -ən. -ə, -ənə

(ənən fɔlɛt levandə fɔrm)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vägg², m., 1- en, pl. 2- ar, - na,
vägg².

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

vägg pl. -a

lerslåna vägga – di va kalkåda eguéndas.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg II

dær va kàlkàda vèggà

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~vägg~~

vägg, -en, -a m.

den ena vägen

(ja skola ansan: reparera den)

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vägg

vagz, pl. ~a, ~ana

l. veg etc. (y.)

n. kona, smida, dom

n. f. 80. pa, vägana,

vägana k. f 86 dar, da, va,

---

kalkväga. Vi kunde sneta fast

don (taklisten) på väggarna, där

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vägg

det var kalkväggar (d: kalkade väggar). K. f. 86. / udanfor. väggarna

K. f. 86

vädjzana utanför väggarna / da va lerslåna vädjza.

Det var leslagna väggar (d: i korsvirkeshus). K.

Nr 8533 Hedeskoga, Herrestads hd.

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) vägg

Genus mask.

(t: ja skola ändsan: repa-
rera den)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väggagnarr

vädjzagnåren bet. sg. m.

dödsuret (en insekt)

n. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 t vägg-gnarr

Väggnärk, m., -n, pl. -ra, -na, väggknarr, den i timmer lefvande larfven af insekten timmermannen.

Väggnärken har spiffar liksom en klöfva. Öja.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väggklocka

vägzaklóka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väggknarr

väggsknåren best. sg. m. sb.

dödsuret (en insekt i trä-
virke).

R. f. 86. Förr ansåg man väggknarren i huset vara ett tecken på att någon skulle dö.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väggaknäckt

väggaknäjt

väggluss

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väggrop

2. vägjagröv, s. -en, pl. -or, -na, väggrop, -dike, dike utmed en väg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägdike

vägagrav m.

landsvägsdike

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg-grop

vèjagrȯ̀v, -an

dike invid vägen.

1955. Baldringe. Kvarn. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägdike

vägagröv, ½ – 1 kr m.

landsvägsdike

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väggknekt

vä²ffzaknäjl, m., -n, pl. -a, -na, vä²ggluss.

Dær va fu̲ll me vä²ffzaknäjta i anorsvän̲s sdz. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägknekt 4

vå²dsakenäjt l. vå²dsa:kenäjt,
m. ,- kn, pl. - a, - na, vå²gglus.
2.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slån².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väggetake

vägstöga, pl. -a

rundade staken inuti lervägg eller klinevägg.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg-stake

vägg̊astäge pl. -a

y. vägastäge. etc,

runda tjocka kåppan i nuti kline-

väggan.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägkant

vàyakànt; pl. ˋ — ˊ or

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vågkant,

vå'jakant, - kn s.

- or, - na,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägkors

vejkórs, -ad

vågkorsning, korsväg

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägleda

vejlę si

= taga sig fram (i mörker)

de va rę̲t te pás, so en

kone vejlę́ si

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägleda sig

vejlǽja si (- lǽjor, pl. - ja, - lǽjde, - lǽjt) refl., vägleda sig, finna vägen utan ledare.

ja kan fǽnta lide grǿnt, så ja kan vejlǽja mi.

St. Köpinge.

V Högestad.

Härr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ väglöpa

väjalüa, f., oböjl. = kapp-

löpning

lüa väjalüa

spriŋa "

ria, ffjöra "

1901. P.L.

Bjerejö. Hennethö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ väg-lopa
s.

väja lua

kapphörning

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad

Malte Åberg 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väglöpa

vädjalåa, f., oböjl., förek.
blott i sätt. låa, springa,
flöra, pia vädjalåa, löpa, springa,
köra, rida i kapp.

Öja, Bjeresjö.

Bomma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vägkopa
s.b.

vägalua

- kapp körning på väg.

de fjärde - ja - vägalua.

De körde ju i kapp. R. f. 86

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väglöpa

vàjalùa

I ostr.: fjȯra o. sprùnga

vàjalùa kõra resp.

sprùnga ì kapp.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vägskytt

vejsut, m., -en, pl. -a, -na,
västgötsk benämning på gårdsfar-
handlande från Västergötland
el. Småland.

Även vejsut va från Småland.
Öja.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vågskål

vàgaſál n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. vägskäl

vàjaſä'l n.

den del av allmän väg, som en åbo hade att underhålla.

n. f. 90.

de t. mit vàjaſä'l

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vägslod

vägaslå, -n sb. (sic!)

väg ut mot den odlade

marken.

du får låga dén

vägslån! Du får laga

den markén. M. f. go.

Nr 1474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

*vägslod

sb.

Ö. vayslå, -ˊn.

Genus mask.

den nörˊa vayslån.

N. g. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vågslod

vagslå; pl. -ar ob.

smal och dålig väg över

markerna, egentligen

bestående blott av en par

kjulspår. Anm. Samma

K. f. 86. form i Öja

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg-stake

vägg-stång pl. -ar

stakar i rutig lervägg vars
lera var klint.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàggstake

vèdzastàga pl. -a,

runda stakar i nuti lervåggar eller klinevåggar.

sin sate di tät om tät ne vèdzastàga.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägleda sig

vejlæja si -læjde -læjt

P. L. 1901. Högestad Hem. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väglöpa

väjalua

= kapplöpning

springa väjalua

tjöra väjalua

Nr 3906 Högestol Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg-löpa II

åttje-öggjåna tjörk väjålua

Nr 3906 högestar. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägskatt

vägaskatt - en

nyare ord och begrepp

betala vägaskatt.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ väg-slo

vägslå.

vägbana, uppstampad el. inkörd genom sand el. snö; primitiv väg.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägslå, — —ar sb. vägslod

väg över markerna som består blott av ett par kjul-spår. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vägslå

vajslå

markväg.

Nr 3906 högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägsten
sb.

vägasten m.

vid vägkanten rest sten som utmärkte den väg-sträcka en åbo hade att underhålla. På stenen var målat vägunderhållarens namn. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"vägstycke

vàgastí'fga n.

"vägsträcka som en åbo
hade att underhålla

v. hade ~ at ~ ludad ~
vàgastí'fga hör hí'da va ~
húsen. Vi hade ett litet
"vägstycke" här borta vid huset.
D. 8. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägvisare

vajvisare, pl.=

använt om telegrafpålen utmed vägarna,
som allmogen trodde vara uppsatta för
vägsträckeräkning (!)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàktare

vèktara m.; pl. =

nattvakt vid större gårdar.
Bl. a. herrgårdar
--- vèktare vb.
n. d. 80. gàrana (vid
herrgårdarna).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väktare

vèktare, -an

(i St. Herrestads gård)

eller vèktåre

de va liadånt nåe vèktåran

han tùda

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väktare
s.

vàktåre, -an

fån kan va vàktåre
ve bjerfsokólm.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Väktarekammare

Väktarekåmare, -en

(fanns å Bjersjöholms gård)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. väktarekäpp

väktarestjäp

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
e Hugo Areskoug 1901.

käpp som användes av
nattvaktare vid herr-
gårdarna. Själva käp-
pen var urholkad och inne
i käppen var ett kort
gjut. Bars kring ena
armen i en läderrem.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. väktarekäpp

harests- väktare-
käpp väktarekäppen
från Herrestågården i
Yt. Herrestads sn.
n. d. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vål
adv.

vɛl el. vɛl

mɑdabɨdana di fɛk vi vɛra
sɑ vɛ́l om, sɑ de ènte skɔla
lɏ́ggja i ɛd.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vål II

dɛ va vɛ̀l vi' kɔ̀m tɛ
a tìta pɔ -ɛd.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vål

asv.

vål

vål é, ad ----

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vel (adj.; adv.)

väl

väl, god.

dr jörk han i en vel mänsz

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väl
adv.

väl

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vål
adv.

vɛl

skɛ̀nɛya ɛ vɛ́l hɔ̀rda
ópad lánad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vål II

di jùmde jà so vél

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vel (tryckst.)

I. vél tryckst. Tycks vara
N. f. 86. sällsynt.

vål
adv.

vel (vǫ) tryckts.
Ån. i bet. 'eller, hur' (se kt. 5, kapp II.)

dær, vå vel (vǫ) nón.
Det fanns vål någon. / dv.
jek, vel, lǫsa.
N. f. 80. / De (kreaturen) gingo
vål lösa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vål

ja ~ míns so ~ vál. Jag minns
så väl. K. f. 86. /

der ~ va ~ vál kózt,
men... Väl ver det långt
dit, men ---. M. f. 80.
di sa ~ de nte, väl? Det
sa de man inte, eller hur? K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. vål

de hördes so vél,
at de va jóya. (jö̲ga!)
Det hördes so vél (på dialekten), att det var göingar.
K. f. 86. / dí vr̲t*1 dr vél?
(eller: vr̲tr vél). Det vet
de vél? K. f. 86.
*Även d>t förf. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. väl

nú bler de väl nytänzy, so nú komor de väl rägn. Nu blir det väl nytändning, så nu kommer det väl regn. K. f 86. / de e väl de nta e vårad härfrå. det är väl, att vinden inte kommer från det håll hället. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. väl

da, vá dó vél!

det var da vál!

R. f. 86. / bara, snärp, ad

xhópa[x1], da, gor, ingentin,

om, da, bler, so, vél,

jórt! Bara snärp det som-

man, det gör ingenting, om det

blir så väl gjort. R. f. 86.

---

x) Ty med provisoriska, långa styng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väl
adv.

val

nog. kanske

de skòla val sa hèdas

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

väl

o väl vä de. Och

väl var det.*1 n. f. 80. / de

jördad so väl. De gjorde det

så väl. R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*) d: att det gick så.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välde
s.

vèlde - ed

på den tiden, prèstorna
di hade vèlded ; di fatie
hade ènte nud a skole
ha sát

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välgörenhet

valjöranhèd

(Inlånat i denna form:
göra heten annars jöra)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välja vb

välja ; ! or , — ; vålde ; vald, valt

välja

M. Areskoug 1926.

3.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välja
v.

välja, välde, valt

en ha konad vält vika

en ha vrlad hå.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1, Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väja, v.

vèla, vàlde, valt

vélor, pres.

val, imper.

váld, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

120.122.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålja, v.

pres. sg. vál'or
" pl. vàla, vàlan, vàlan

pret. sg. vàlde
" pl. vàlde, vàlden, vàlde

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

124.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välkommen

adj.

välkómen

han e välkómen.

Hon (d: ni) är välkommen.

N. f. 79.

Nr 8023 Löveståd, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålkommen

vælkʊmen

vælkʊmen en ànen gǽz

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

välkommen

välkómen; pl. välkómna

(som välkomsthälsning).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86; n. f. 80.

välkómen nýkòz o. välkóm-
en hàre me-flèf o. me-
bèsta o. gát kórn om-
hésten se u. nykung. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. välkommen

Välkómen híd
o se om vós. Välkommen
hit att hälsa på oss! K. J. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ välkommansgille

välkomansjäl, n., -d. pl. =,
- n. välkomstskalas, balas
som af en till orten inflyttad
person göres för de nya umgän-
gesvännerna.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålling

vàlig

(metrẫ).

Jfr havrevålling

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 vɛ̆lɛ̆ŋ m. välling 5.

välling

2 vɛ̆lɛ̆ŋən han e̊ far sålt.

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välling;

vèlɛŋ, - -ɔn s.

kvèɛŋorna kam ma

- vèlɛŋ ti mɛ́da,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välling

välig, ˈ-an

(-g regn för -g)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

välling

Sw̃la, vèlŋ äta

välling med sked

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vållingklocka

vålzaklóka f.

(på större gårdar)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vällingklocka

vä̀l·eŋaklók·a, -an.

klocka som ringer till måltidsrasten
å stöne gårdan. I St. Herrestads
gård sade vällingklockan:

slǽŋ lé̀n, tå̀ jé̀n.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. vålsigna

vb.

vals'ína, =

(om präster)

han, vals'ína, dóm.

Han vålsignade dem. /

gúd vals'ína, máden!

Gud vålsigne maten!

(sades av en inträdande om han fann gårdens folk ät. sittande vid en måltid). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gúd velsína, m (v6. vålsigna

óp r-ær-mád. Gud väl-

signe mig opp i'er mat!

Skämtsätt. av en person,

då han kom in i'ett rum

och tåg andra bitar vid en

måltid. R. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väligande

valsína

pres. konj. valsíne :

gú valsíne di, mit bâ'n !

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsigna

koj. valsíne

gu valsíne dom

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Välsignelse

välsínelse. -en

den skåle vara välsínelse i dé

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålsignelse
sb.

velsínelse
Nr 533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I uttr.: gås velsínelse överflöd på mat.

där va gås velsínelse
me måd. Där fanns Guds
vålsignelse med mat, dvs.
rikligt med mat. D. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Välsignelsen~~

Välsignelsen

(en bön)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välstädad

välstœdad, neutr. =

hon e ènte so välstœdad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta
s.

vèlta, -an, -or, -orna

nedvält el. nedkastad mängd av
hö el. annan gröda

sa vèltor di vèlta på vèlta

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålta, v.

vålta,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

25.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta

välta, välta, valt

Pres. tg. -ar

m. f. pl. välta, s. vält-
re sg (om häst).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålta

vàltfa, vàlta, valt

fres. sg. 1 or

valt pret. part

n. f. 80 / nar, dén mùlan

ble vált. Vår

den kvarnen váltes. n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vältad

*vältig
adj.

som står oräkert och lätt välter (om vagn)

han e so vältad.

X. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vèla, {vàlde, valt / vèlde, velt — välva / vb

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

välva en balja, en tadrick e. d., så att botnen kommer upp

vi ska vèla bålen. Vi skall välva baljan. / De vàlde (vèlde) tàlrzjsana. Man välvde tallrikarna (då de skulle torka efter diskning). D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånjas

vènjas, vèndes

vènjas, vå vånjas över

N. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vå'mjelig

vå'mmeli, neutr. -et

att ha spottbacken ansägs vå'mmelet

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vämjelig

vämeli, neutr. -et

å, de va vämelet a ha

dom öga så

(rätt. fåren under klippningen)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänjelig

²vämeli l. -or, m. och f.,
n. -let, pl. -lia, och efter
for, för, ¹-meli o. s. v., komp.
²-meliare, ²-meliast, vänjelig.
twi, siffor en ²vämeli kaft!

²öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vämjelig

vämela; vämelat

l. vämjelat

dålig, illa, obehaglig

Nr. 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

de e so vämelat. Det

är så obehaglist. / dén sa

so vämela ud. Han sej

för farligt gjuk ut. M. f. 90

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*vämelig

adj.

vämelat n.

avskyvärt

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vän
s.

vän på -or

gavän

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vän

vän på-or

vi blek så gåa vänor

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vån, s.

van, -an; -or, -orna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

105.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vända, v.

Vänna

Vänor, pres.

28-66 Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända

vänja, vända, vant

Pres. sg. -or

vena, tór vända tor-
styken, som stå uppstäl-
da till torkning.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända

vänja, vända, vant

Pres. -or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so - lå - han - den

vena - óm - zjén. Så

lät han den vända om

zjen. N. f 87a

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända

vena, vände. vent

sin sa vende han óp a sén
pa bórsen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånda

vånna

vånna tröjan : metr att hitta rätt,
om man gått vilse. Bren att
sätta hueskämen bag.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända
v.

vèna, -or. vände, vent

så vænor di óm på hin lén.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända
v.

vänä el. vänna

vänna tö'r (visst

stadium av torvberedning).

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vända:

vi vé'd ènta, nor vi
vænor nèsan i vé'red.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänas ; vænes, — ; vändes ; vænts

vändas He

"vändas", uppehålla sig, hålla på.

dær vändes de sa med.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. vändas

Pret. Sup.

vändes vens

Pres. vens

vänjäs, haft sins

vägs

de. ha e vens mycket här.

De ha vänjäts mycket här

ofta kommit hit på besök

M. J. Sg.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. vändas

--- skomägaren, som tör-
sen vändes ti --- skoma-
kare, som Thorson ofta
gick till. R. f. 86./ vän-
vändes ja ûta u lav-
me. dom. Vi umgicks ju
inte med dem. R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Aronsson 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. vändas

här e en fru,
som vens óp. Här finns en
fru, som går hit. K. f. 86.
här e fólk, som vens
óp hér. Det finns folk,
som har sina vägar hit
upp, som kommer hit.
N. f. 80. dén vens díd.
Han gaʒ dit, har sina
väger åt det hållet. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändas
v.

pres. vänns. pret. vändes

vistas. fändas. ha sin gång

å, dær va sa mæga vändes

(Obs. rel. pron. utelämnat).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 Vändning s.

vänvz p. j – or

vändning

nu kömor han hum 2 vänvz

sam 2öla 1kömor : vid ungefär samma

tid som Ola.

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändning
sb.

vènzorna best. pl.

I uttr. som: va ~ rép (kortfs) 2 ~ vènzorna vara rapp (kvick) i vändningarna. han ~ rép 2 ~ vènzorna.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändrygg

vànarygg; pl. ˋ-ˊa m.

(vid gloˋjning av en falt)

m. fl. go.

Jfr tvärrygg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väneskor f. j. pl. — vändskor s.

sko med blott
ett lag på klacken.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vœ̆nja ve

v²œ̆ja ; ¹-or, — ; v²ånde ; vånd, vånt

vœ̆nja

du ska v²œ̆ja di au me de.

vi hade dam (tjø¹rna) v²ånda, sa di

spr²ant i hø¹n a sv²åla dam (vi hade vant

komna så att---)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vänja, v.

vänna

14. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänja

vänja

vänja, sk. är, m. vänja sig av med / man, far, vänja, sk. vb. allt. man får vänja sig vid allt. n. sg.

Nr. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vänja

han ~ vandä ~ dom ~
áw ona ~ dr'. Han vänj -
de dem av med det.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Inf. Pret. Sup. vänja

vänja ; vände ; vänt

l. vëna

1933 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. vänjor

l. vënor

da. é har. en. vénjor.

sv. Det är hur man vänjer

sig. N. f. 86. / dé far. de.

vëna. sv. vä. Det får de

vänja

vänna

bn får vänna mongen ette masäckjen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänja

vänja, vände, vant vb.

N. f. 79. Pret. part. pl.

vände

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. vänja

vänja sig vid. /

dí vänor ~ du ~ di ~ snárt ~
vä. Det vänjer du dig snart
vid. / han ~ vänor ~ sä ~ vä.
Han vänjer sig vid det. / han ~
vände ~ sä ~ vä. Han vänjde
sig vid det. R. f. 86. / so ~
skola ~ de vänas ~ av. Ja
skulle de avvänjas (om di barn).
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänlig

vänli

hane sa fålet snäl a vänli

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänligt
adv.

vänlat

kun ha alti tåd sina
gluta sa vänlat.

(om en lärarinna)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänster

vänstor

första markväj på vänstor hån

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänster

vénstor

på vénstor hán, när di

fjor te stán---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väuster

väuster

w ?

√-s

91. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänster

vénstor

fr. vénstor till vénster

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vänstran

vänstran best. sg. sb.

vänstra handen

R. f. 86.

Jfr × kajan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänta
vb.

vènta, =

vènta lí̲t̲a !

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänta

vänta

Imperativ: vänta lit!

vänta nu lit!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vå'ta v.

vènta

Imper. sg. vènta!

vènta lid'!

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänta, v.

wèn̲ta, wèn̲ta, wèn̲tad

wèn̲tar, pres.
wèn̲ta, imper.
wèn̲tad, pret. pte.

120.121 Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänta

vänta, =, ± ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Aresskoug 1961.

Imper. sg. vänta

vänta én dá! Vänta en dag! / vantad, pa. pa. t. åo. / tåg väntat på tåg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänta, v.

pres. sg. wèntar
" pl. wènta, wèntan l. -tan, wènta

pret. sg. wènta
" pl. wènta, wèntan, wènta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

124. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänta

vänta, =, ± ad

n.-f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† våra

²wå̄ra (- ar, - a, - ad, - a, pl. - n
l. - rer) intr., ~~om det är~~
om hönsen, då de låta höra
det utdragna, skarpa ljud,
som brukar höras under
²vårtiden.

¹hu̇̄nshn ²wå̄ra, ²i̇̄jan di ska
²jȫra. ²Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Hånr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värd a.

vær vært væra

värd

den va ˀinte møˀd vær.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vård
adj.

vee. n. veert

de va ènta mèd vèrt nar
ja fek fåt i ed. (hemt)

J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänd
a.

vän, n. vänt

de e ènta vänt a tita på.

Nr 4062. B:eresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vâde
s.

vœrde, n.

+

já på ét vis, men

péya di hàn ènta nåd vœrde

+/s: ha inkomsterna stigit

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värde

värda n.

Bl. a. i attr.: sätta värda på sätta värde på.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väŋde
s.

vɛ̀ŋde

ledʒa vɛ̀ŋde på = giva akt på,
lägga på minnet

ja la ènta vɛ̀ŋde på hɛn den
lídʒon.

(Jons)

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vände
s.

vænde, n.

va jón de di fortsénon, for
pæjen kan ènte et dög vænde?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårdera

vardéra -a -ad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väŋja

väŋja

90- Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† väjen

b.f. väjen ~~todtigen~~ t./,

mystiskt väsen på Högestads slott. Skulle
ha byggt slottet och låg begraven i ett rum, dit
ingen torde gå in.

ellen = da. vænje = för-
svarare, vaktare, se Kalkar ordb. 4: 913-14.

Högestad. J-s.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värk

värtʃ i y. värk sb.

(i kroppen)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårk;

varfz, - en s.

ja har sudan varfz

i bénan;

3 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänk

vänstra, -an

(åkomma)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårk

värff, m., ¹⁄₂ kn, utan pl., vårk (vända).

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. värk

værfs l. værfs

da. va. værfs, som. kom.
flyènes på. èn. Det var värk,
som kom flygande på. en
(om ett slags häftig värk).

Nr 7536. Hedesköga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänk
s.

vɛ̀rtʃ, ¹an
yngre vɛ̀nk

-- han hadɛ sa mỳan vɛ́nk ---
han ble mìad bɛ̀ton.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. värk.

han mota ga
o ble åralån, for han
hada son mìan vargs.
Han måste gå och bli ädel-
låten, för han hade så den
mycken värk. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värka

Pres. sg. vårtjor

vårtjor - de - a - bålen -

ja - de? Värker det i

magen ja? Sj.?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

N. f. 90. Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värken
sb.

värkan

värkenstyg

värkan o. kläda

N. f. 90. Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vårlåten, s.

Vårtjen

37. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. värken

värken sb.

värken n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arèskoug 1961.

varkentyg

Jfr stamp. värken

K. f. 86. / stampa, värken
stampa varkens-
tyg. / vova värken
vän värken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. väfven

I väfskeftyg an- 46.
vändes bomullsgarn (twist)
till varp, i vadmal därem-
mot ylletråd.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[x] värken s.

[2] vårtsen n.

verken (tyg)

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värkensbyxor

värkensböjsor pl.

byxor av värkenstyg

N. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värkens förklöck

värkensförkla sv.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värld
s.

b. f. vä'rden

ja kan nö'k fad jälped te' i'
hän kväg, men nue e ja som
en stäkale for vä'rden.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålld

b.f. vǽrdan

já', de jǿra di fǿa-i-vǽrdan

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd 4.

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väld
s.

best. f. vä́rden

já för ált i vä́rden

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värld

b.f. vä'rden

va i á'lt vä'rden ---

fó'r i vä'rden

de har vad et gamalt maja i
fó'r i vä'rden.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vœrd r. j ²a

värld s.

värld

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väld

best. f. vä'rden

hèla vä'rden e rènt o'r a
nèrvänd.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värld

b. f. vä'rden

for a'lt i vä'rden

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårld:

kos i hela världen!

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värld, s.

vard, várdan;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

36.87. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāld

vǣrd, 'en, gen. vǽrsens

har é en àven vǽrd nú.

á'l vǽrsens ---

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våld

vå'rdan, gen. vå'rsans

a' di fulan i o'se a'lt

vå'rsans (rätt. skäp).

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. världen

värden best. sg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

för i världen för i världen. / i lejavär o. T. f. 86. / fjärjatréta de i vårar so lage

II. värld

värden, står.

"Klingaväder" x) och kärringträta det varar så länge världen står. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Vädertek med regnskurar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Världen

b.f. vœ́rden

va i' ál vœ́rden

fgènare di fœ́s mìed foå i' vœ́rden .

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värma

26.

Ret.

värmde

Ö. uppvärma

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gärma, D.

Gärmok, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

64.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàrme

vàrme -en

gen. de stø te vàrmes

= till uppvàrmning.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värme

värmja, -an m.

Ös. eld eldglöder.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

ga. ti. nabóans o. lana. värma. Ga° til granzens och låna eld. N. J. 90. (on lek.)

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårme
s.

vàrma, -an

dæ'n skola di ha doras

vàrma ifrå.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värme;

värma, - an s.

at värman jäfg ud;

G 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårme

vårme

stel vårme = många glöder i spisen.

Nr 3340 Bjerefjo, [illegible]

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

värme

sb.

värme, =an m.

Åv. 'eld(en i spisen, 'glöd

sin so- fästa -an vär-

men 2. kåklonana. Se-

dan sa' höll man elden

(glödena) vid makt i

järnugnarna (t. ex. genom

att lägga på torv). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

värme
sb.

den, va, den, klåra (a) vårmen. Det var de klara (klart lysande) glö"-dorna (i ugnen). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värmeledning

värmeledning : -ar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

dena - här - mårten

han - gick - o - passa -

värmeledningen. Den här

måsten han gick och skötte

värmeledningen. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värre

våra

di va våra. Det var

värre.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Våne

Lup. Vårst

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bäne

Lep. vänst

de va nók ine di vénste
spèle mána hän kan vád.

= duktigaste

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våne

sup. værst

de va de værsta ja kan hört

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värre;

vårr a. komp.

varst sup.

di röj de värsta

di kärr;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våre

komp. våre

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våre

kyp. vårst

åkon som vårst

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänne
adv.

sup. vänst

den e ènte så vänst gàmal

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Väärk

vårk, varst eller værst

värre, värst

han e vårk en en svårt hüna

± märtsk (om en som alltid vill
hålla sig framme)

de va de värsta, de.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vättr

vára l. vàra, varst

39. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väne

Sup. vanst

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårst

vœrst adv.

I förb. so. vœrst sa° sär-
deles.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

du e ögta so. vœrst-
himelshöj, men du e
römpadröj. Du är inte så
särdeles hög till växten, men du
är bred över stussen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàrst

vårst

--- vårst tr. o. pre-

dika vàrst[*1] tiu att pre-

dika. K. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

[*1] J. J.: bäst.

Jt. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värst

värst
adv.

inte so värst inte så
särdeles mycket.

N. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. værst

värst

den värste den väste

da värsta det värsta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han e dan värsta dar.

n. f. 80.
K. f. 86

Han är den duktigaste där. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. värst

dí va - de - vǽrsta!

Det var det värsta! [Dr. f. 86.]

han, svǽr som - den, vǽrste

lánskníyt. Han svär som

den värste landsknekt; dvs.

han svär förfärligt. Dr. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värsta

värsta best. pl.

jésen va. du. àlra
värsta ti. o. lga. o.
bala. nér sen. Gåsen
var de allra värsta till aŭ
ligga ner på den.
n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårva

Refl.

vårva, se ta vårving.
du vårva, se ta, flottan.
De vårvade sig till flottan.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våsa

vèspa, -ta

(om gäss)

FF. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Väsa, V.

Wèsa

/3. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. väsen
sb.

vä́sen n.

väsen, larm

de holor, som fär-
led väsen. De hålla
ett sådant farligt väsen.

Nr 2538 C. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *väsen

väsen n. sb.

ett slags latter på sidan
av vävstolens sidostöd, ner-
till förbundna med trom-
porna, upptill med stol-
skaften.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väska, s. 1

väska

(nytt ord)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

4½. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsa
vb.

vàsa, vàsta

du skola vàsa lén ma
strygspånan. De vände
lien med stryksspånen.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsnas

vǽsnas, pret. vǽsnas

fóra väsen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väst
sb.

vest, -i -en

2. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västan

västan

västlig

Jfr: västan vind västlig vind.

de - e - västan vind.

det är västlig vind.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàstan
adv.

vàstan

vàstan tɛ́ = vàstan till =
på västra sidan.

sɛ́n gar sɔ́lan vàstan tɛ́.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västan - till

aN.

västanté

på västra sidan

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd

I.Ingers_1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västantill

västantr

västerut

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàstantil

vàstanti

vàstarut

M. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västanvind

västanvïŋ

K. f 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Väsen

väston

väston vid ifra böriagården

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väster

väster

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väster

väster

midad på väster

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsken

vä'ston

de lau vä'ston ud lid.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Väster

Väster

89. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsken

vä'ston

liàdant vä'ston om stå'n.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väster

väster

imod väster

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× västerifrå°

västerifrå

västerifrån

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västonicfeå(a)

västonicfeå

han kom lédad västonicfeå

(om Nils Jönsson på Borriegården)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Västerleden

västerlén

den del av Sydskåne, som ligger väster
om Hemestads hd.

läger ute på västerlén

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västerlänning

vestorlänning m.; -a

person från häraderna
väster om Ystad.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

Sd. Köping

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västernorr

västernór

nordväst

v. västernór

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Västerpå

västorpå

västerut

di lån ùde västorpå

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"västersönner

västorsúnor

sydväst

2 ~

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hellestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vårstygnstabaud

Vesjytta bön

uttryck för slips (som tälder av
vårstyöta handlare)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Västgöte

pl. västgöta, -ana

västgöta-knalle.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västgöte

pl. västgöta, -ana

västgöta-knalle.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västgöte

vestgút m.

m. f. 90

I sydsk. mål vanl. vafgýt, vafgút.
J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

västgöte

Å. vävstol m.

Kringvandrande västgöta-
knallar sålde vävskedar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västgöte
sb.

vefsít m. b. vefsíta

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "västlomma

sb.

vèstalòma f.

vàstficka

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vàstlomma

vàstalòma f.

vàstficka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västra

västra, f. och n. västra

den västra längan den va

så tagnést.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västre

västra best. sg. m.

den västra gaveln

den västra gaveln.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våta

nèda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

86. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× våtja

vẽda ; 1/2 or , — ; vẽte ; vet

vässa

nu har ja vet knivana.

han vẽte kniva.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. V. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vätjusten

wēdhstēn, m., -ēn, pl. - a, - na,
brynsten.

2.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välska

vhfa², f. -r, utan pl.,
välskha, fuktighet.
Kar e nün vhfa² i jörden
inn¹. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våtska

våsa f.

fuktighet i marken

dar e brå våsa i

jården. Det är gott om

fuktighet i marken.

Nr 7474. Oja, Herrestads hd N. ö. 90.
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vèfsa f.

fuktighet i jorden

N. f. 86. / dær. e. vèfsa i. jórən.

Jfr × fukta / det är fuktighet i jorden.

vätska
sb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vätsk ig

vàfad n. adj.

fuktig (om mark)

dær e vàfad o.
gå. Dær är fuktigt
att gå.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våtskig
adj.

våsad

1. fuktig (om jord)

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vâttja

vb.

vèdzza

vässa (bryna) lie

vèdzza lén bryna lien

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{vä̀da, vä̀tta
{vä̀da

× vättja
vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bygga

den far, vä̀da len, man
den ska, hö̀ga. Du måste
bygga lien, som man du skall
hugga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vätt/ning

s.

vädning

slipning, vässning, handlingen att

vässa.

Baldringe

Nr 22795 Baldringe Herrestads hd

I Ingers 1948-52

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vitvåden

vädervår, m. -- ed, utan pl., våtväder.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våv

vår, -ån

vårstol

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väv s.

vɔ̲u̲v r. j – a

väv

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 303.

vāv;

vav – Ln s.

ja ska sēta åp

vōrn;

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår

vår. -an -ar -arna

vårstol

ja har alu sett sodan

stor vår

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår II

a sa vågån mit på gålad,

a vöven ve sian.

(sagt som ex. på trångt utrymme i stugan).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våv

vou, m., 1 kn, pl. 2 a, na,
väfstol.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår

vår, -ar

vårstol

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

Lú: vǫva

vǫva

vǫta, = de

Prés. sor'

n. f. 80, k. f 86

~~Prét. ...~~

{ vǫvt
{ vǫvd

Pret. part. vǫven.

vǫvt ~ màtor vàvt mat-

tor n. f. 80.

vǫvd ~ vǫrken vàvt vär-

kenatyg. k. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våva

v.

vǫ̀va, pret. vǫ̀vde el. vǫv el. vǫ

nær já lèste i fjǫ̀rtjan, sa vǫ̀vde mór te en svárton klènæ te mi.

nær di' vǫvon màton ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våva;

vöva, -or, vövdr el.

vö -r pl.

vövd;

ja har vövd

åla mina klär;

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våva

vø̀va. pret. vø̀vde

vø̀vde klé̀n

do vø̀vde di sæ̀l klé̀n.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våva

vå̀va pres. vǻvar

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våva II

sa vɑ̄v di' vål̄man, a
de jɛk̄ sa tɑ̄́zt, sa tɑ̄́zt,
sa tɑ̄́zt.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāva :

ja kan a̲l̲t̲i̲d vad sa
gl̲a̲ fo̲r a v̲ø̲ved fo̲r̲.
M.

da v̲ø̲vde di a̲l̲ti te kl̲ɛ̲̀n̲ɛ̲yo̲r.
M.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vāva

vǫ̀va , vǫ̀vde , vǫ́vt

mín mǫ̀ra han sɛ́dad mìd

hen òpa pa láwtad a vǫ́vt.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

böva

böva. vo. vöved

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våva

vōwa / -wor, pl. -wa, vō, pl. -a,
vōwed l. vōwl, vōwen m. och f.,
n. -wed, pl. -wna, vōw, pl. -wn)
a., vāfva.

dēn dȳnan vō ja, nar ja fēnte.

Bromma

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våva
v.

vöva

p. p. vövd

vövda galéton

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. vära

mà'tor vå'vor, ja, nä'mä.
Mä'nor vä'ver jäg nu ocksa.
K. f. 86. / dä'r skola, fälva,
re'kan vå om, dä'n
nä'r, hum, ble, vå'ven.
Dä'r skulle fjälva tjyg'räckan
vara kring den (mellan löparen),
när den blev vänd. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. "väva

Fick en nätt fäl, som
fick ad nätt o väva.
Fick man inte skäl, to gick
det inte att våva. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vävbössa

vävbúska, — -ån f.

den del av vävstolen, där

spolen satt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vâvla

vb.

vèla, =

surra ett långt rep

kring ett hölass.

dl. skola, vèla lâsed,

m. f. pl. Jfr * hövävel.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vånad

vå̀vnad; pl. ~ – or sg.
(kort-et botyd: 'något vårt').

fi̲na vå̀vnador fina
(vackra) vå̀nader.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våsked

våske, pl. -r

våtillbehör.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våvsked

sb.

vå'vsé', - -'n

N. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våvsked

vävsé

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väfsked

väfvé

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

... sata - tråana ng a-

väfvén sätta trådarna in i

väfskeden.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàostol

vàostól

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väv-stol

vä-vstol

anordning för att väva band, särsk. strumpeband.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† vävstöna

vowstöra, f. -n, pl. -ror, -na,
väfstolens sidoparti.

Bronna.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vå̄vstöra

vb.

vå̄vstöra f.

sidstyske i vå̄vstol

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väka

vùsa. vúsor, vùsta. vust.

vusa tí.

längre östernt: vỳsa.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väka

vïska

Pres. -ar

de vïsar brå.

N. f. 79.

den vïsa

(östligare form)

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd 1.1-s.

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

båka

bỳsa, -on, bỳste, byst

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. vȳ́ska l. vȳ́ska vàra

Pres. vȳ́sor l. vȳ́sor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

Y. vèkska, -ta, -t

Pres. -or / den-veksor
so-hȍj, so-hȍj

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

våka

Den (hundkäxon) växer så' hög, så' hög. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väka

vysa / 1- sor, pl. 2- sa, 2- ste, vyst, vyst, pl. 2- a, vys, pl. 2- ka) intr., väva.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våra

vỳspa, -ta, -t

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. -or

dar - vysor -

m.f. 90. mòsa ~ po -

sténen. Det

växer mossa på

stenen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väka vb

vysa ; -or , — ; vyste ; vyst.

väva

de har vyst redet åtor röjned

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väkegröt

vysegröd

gröt som gives barn på födelsedagen.

di kokkte vysegröd ti pågen han
fikk den dan han fylla år.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vásel

vásel sl.

penningvásel, vàselmynt

ja har i ingen vésel,

hélma. Jag har ingen

vàsel hemma. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väcevärk

vÿse vǽrtʃ, - en

värk hos barn i uppväxtåldern

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väkla vk

^{2}vesla ; - r, - i — ; - d, - d.

väkla

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väla, v.

vä̀sla,

(pengar)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

16.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

växla
vb.

vèsla, =

växla fengar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kan du vèsla dén
fèman ti mój? Kan du
växla den femman åt mig?
du får gå o. vèsla. Du
får gå och växla. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårt

výsten best. sg. sb.

Hört i utdr.: knút 2 c.

výsten kmytt i vårten

Jfr missvårt

n. f. 90. Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vä̆xt
sb.

vȳ́sten l. vä̆́sten

best. sg.

G. vä́kesten (rspss-form).

Jmfr. som: knú̆t 2 ~

vȳ́sten (vä̆́sten, vä́kesten).

avstannad i växten (liten, böjd, krokig, bl. a. till följd av för hårt arbete). Dl. s. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. växt

Jfr ssgrna missväxt sb.

o. oppväxt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo AresKoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

värk

yrsevärk

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

vårvårk

vysavärtş

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårvärk

vysavärtz

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

vördig

vörde, pl. = -a

med vördigt utseende

han e. vörde. Han är

vördig (om en präst).

vörde = prästen vördig

prosten (end. uppg. för

bönligt tilltal till en

prost). R. 1. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. "vördig

för var dig go
soc vördia. För voro
de jin så vördiga (om
prästerna). N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vördig

2 värdi

v
vördig

2
värdie prost : vördig prosten.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vört s.

vurt r.

vört

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vört

vört, -en

P.L.1901.

Bjeresjö, Hennest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårt

vert

„ dickat innan jåst blivit tillsatts.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårt

virk, m., ¹⁄₂ kr, utan pl.,
vårk. ²öja
vork, Bjeresjö².

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vört, s.

Vört

97. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† yderi

yderi

han gå po sitt yderi = vänten bli
gift (om ungkarl på onkr. 30 år)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ylle

ùlla n.

Rspro-form

dær va ùlla tr vórp.
Det var ylle(tråd) till varp
(d: i vadmal). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ämpa , = , ÷ad

gympa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yngel

1
Yngel, n. -- ed, utan pl.,
yngel, afkomma.
Soldaten har lomt med yngel
2
åt sig. Högestad.

Läs: yngel

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yngla, v.

ỳngla, ỳngla, ỳnglad

120.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yngre
ag.

ùfzra

han e èlava ar ùfzra
en jág.
n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yngre

ùngra

ùngra mènnsor yngre

mènniskor (absol. komp.).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yngst, a.

den yngsta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

1/5-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yngst

ungst

den ungsta sg. m.

den ungsta sg. f.

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yngst

ygst

vílem e. ýgst. Vil-
helm år yngst.

K. G. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× yaka

ỳỳtja

enstaka. enda

nan ỳỳtja gaỳ

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ynka v.

ỳnfja -a -ad

ömka. visa medlidande med

ja ỳnfja-na tit.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynkas ; —, —; —; —! ynkas de

önskas

ja har hävel ögntjas

ve dåta tråkad (ung flicka som råkat illa ut)

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ynka
adj.

ýýtfa

enstaka, enda

nan ýýtfa

m.f. 69.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ynka
adj.

ỳjtja.

enstaka. enda

de va nen ỳjtja gẃg dẃ
a dẃ.

J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tynka

2
ynfsa, -öjd. adj., förek.
blod i sing., enstaka, då
och då förekommande, en och annan,
2
böra nan ynfsa gaz, bara
en ah annan gång.
1 2
dær lidzor nud ynfsa dues.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ynka
v.

(ɣ²ɧɧa l.- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade, - a, pl. - n l. -ɧɧen)
fr., ömka.

di stå²kals glu²tana e te
a ²ɣ²ɧɧa. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˋyggja

enstaka

× yrka
adj.

I uttr. som: non-ˋyggja gó̲̄z. Nån enstaka gång

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ènstaka

ynka

adj.

ènstaka

non. ènstaka gång någon enstaka gång. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ynkas

(ÿ²ʃʃas (– as, – as, – ads, – as,
pl. – ʃʃens) dep., önska sig.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ynkelrygg

²ɣɣʃʃalrỳʃʃ, m., -ɐn, pl. -a, -na, ynkrygg.

ja ska ud o ʃʃ²va mi en ²ɣɣʃʃalrỳʃʃ ijɛn, for ja ha sål ¹ʃʃ.

Borrie.

Hårr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynklig

²yxtfeli l.- or, m. och f.,
n.- let, pl.- lia och efter
for, för ¹- feli o. s. v., komp.
²- feliare, ²- feliast, ynklig.
de va en ²yxtfeli wisa du
¹fonzor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynklig

yntjeli. neutr. -et

die yntjelet å hóna lus kosta

(om en fattig opponenen tig mot en eik eller
en pojke talar utmanande ord mot en dräng)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynkelig

ȳȳtsch

ønkelig

han ser ao ȳȳtsch

zed. Han ser sø ønkelig

zt.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yxklig

ỳzfzali

se ỳzfzali wd = mottagen.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad

Malte Åberg 1938

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynkligt;

uppfattat a.

so gnälor hum-

so uppfattat;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

83. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yppa

yppa, =

vb.

N:r 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han ~ vrla ~ inte yppa nöd.

Han ville inte yppa något /.

han ~ yppa ingenting. Han

yppade ingenting. H. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yr

adj.

se x bild

Hennestads kvt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yr, a.

yr

genuint 2

1-5.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

101.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrka ; r, — ; — ; ²d

× yrka vb

sysla med,
ha till yrke

ja har ²yrkat me
²lite an ²värja.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Härrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynka
v.

ynka -a -ad

så ynka di tył på bröd.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrke

värka -ad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrke

ùrka, -ad.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrke s.

2 yrke n. ; pl —

yrke

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrke

ènke -ad

om de va gôvån foerstås, så
la vi på gån a gùta vart
ènke.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnsel, s.

Ösla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

39. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 yrvar n. yrväder s.

oväder

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ÿsla sv. j -r, — i — j-d. × ysla v.

göra sig besvär för ngn.

at den nändes ²ÿsla sv sa bra !

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Refl.

× 1. ysla

vb.

ysla, sa, =

Pres. yslar, sa

börja brinna med bättre fart, flamma upp (om glöder i ugnen).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. * 1. * ysla

de ~ boyar ~ o ~ vb.

ìyslar ~ s2 ~ ì ~ spísen.

Det börjar att brinna
bättre ì spisen, det tar
sej ì spisen. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ysla
vb.

Refl.
ysla, se =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

börja att sätta i gång med
ett arbete, bjuda till att
göra nytt / dve. förr.
M. f. 90 ysla, dr

2. *ysla
vb.

Refl.

ysla sig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bekväma sig till (att göra nyt),
göra sig beredd (att företaga
en viss syssla).

ysla - sig - opp bekväma sig
att stiga opp ur sängen.

R. ä. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl. 2. ×ysla
vb.

ysla, -s2, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
R. 1/86 Hugo Areskoug 1961.

ta itu med ett arbete e. d.,
såga i gång med ett arbete,
komma sig till att gå
nyt. du, skola, ysla, se.
De borde sätta bättre fart
ta itu med sina sysslor!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˀyslə r.

tysle

aska

..sa skˀolə dᵉ tə ᵉn bosvˀɛfa a
tʃˀylna ap denᵉ a lˀɛdʒa dᵉn ˀyslen
(bˀɔsˀyslen) ᵉ rˀɛjanes van.

M Arteskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ysle
sb.

ỳsl̀a, ¹- an

glöder och varm aska i
bakugnen / där ble som
min ỳsla. Det
K. f. 86. / blev en mycket
aska.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ysta vb

Se osta, vb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pyngli(t), adj.

Di har alltiån sagt, hon har vatt so pyngli(t) i

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ysta

Se osta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ystadbo

Ýstabóana best. pl.

N. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ystads Allehanda

Ýsta àlahánda

en tidning

ha du ènta fåd ýsta
àlahánda ?

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I: × ýdfa

× ýta

sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. × ýdor

I uttr. som: yda ~ härmen ~ vrede
på nun ~ låta sin / gå
ut över någon / yda ~ ti
lägga ut pengar, bidraga med pengar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× yta
vb.

han ~ ydor ~ hårman pa ~ åra. Han låter sin vete gå ~ et över andra. / får fik ~ yda ~ ti. Fadern måste ~ bidraga med kon ~ tanter.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ỳda, ỳdde *yta vb.

Dalm.: yda, hármen, pp. man låta sin vrede gå ut över någon

M. 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† yta

yda ýda

släppa till, bestå, avgiva (i skatt el-dyl)

Annors Pårsen skolle yda te prästen
i' Sösta et lämm å en gås.

Dee satan kärr en ska yda ti' sånna.

Störestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ỳda

x yte
s6.

Jmtr.: jora ỳda fór

1. lämna vederlag för i form av dagsverken (t. ex. för hjälp med jordens drivning).

2. prästens eö visst arbete (Nr 7537. Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × yte
s6.

(1) di' far ~ dre ~
jora ~ ỳde ~ fö̀r. Det fa̋r
dr betala ỳgen genom att göra
dagsverken (om en person som
av en bonde fa̋r hjälp att
driva jorden, fa̋r låna kör-
sorn, plog och hästar).
(2) han ~ fek ~ jora ~ ỳde
for ~ en ~ ke̋r. Han fick

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

göra samma arbete yte
som en fullvärt karl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ytterligt

ydalig. neutr. -et

sittande el. liggande nära kanten av ngt

hon har ydalet ägg: om höna som
strax skall värpa. (strax släppen ägget)

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yxa

²ølsk, mv.,- n, pl.- sa,- na,

²yxa. ²øja.

²bilsk ²sana e ²sanda, o

dær e et stort hag i den

²ena.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yxa

äls/k, -an

M. f. 90

Jfr hand- och vedyxa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yta

ùsa, =an; pl. =a m.

två ùsa två ytor;

den ena ùsan den ena

ytan.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yka s.

ɣsa m. ; ɣor

yka.

M. Areskoug 1926.

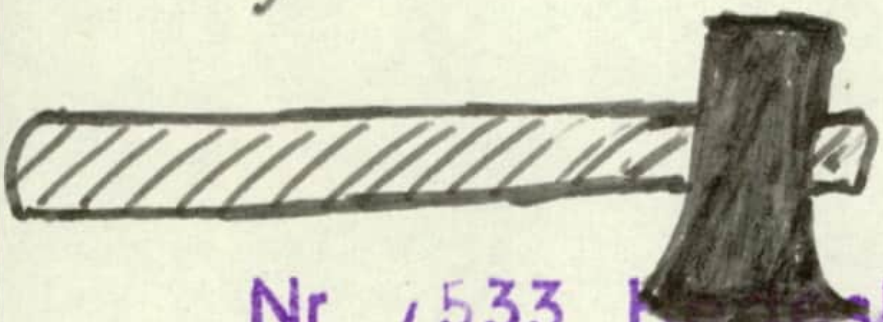
Sf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yxhammare
sb

ùsahámara m.

Nedre delen formad som ett yx-
blad, övre delen som slag-
yxan på en hammare
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 yseskàut n. ; pl. — yxskaft s.

yxskaft

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yxskaft

²ülʒhsskàwf, n., -ed, pl. = -hn,
yxskaft.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Ölänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Zigenare

sigénare m. j pl. =

K.-f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

au k. j ör

å s.

å

vånad i bränen i åbr
sa kalt sam i örna
am väntorn.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a°;

Øu, -'lm s.

-'a, -'na;

dar e' li'dd vän

i Ø'ulm i Øur;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å
s.

å, f., -n, pl. ² -a, -na,

å.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/å°/ s.

a̲/ -n, å̲a/ -ana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

107.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åbo

abo¹, m., -bn, pl. -a, -na, åbo.

abo¹ara hør i byen nær kalk om sina² hus².

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åbo
s.

abóan best. sg.;

pl. abóa

sjálvägande bonde

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åbonden

abo'na, m., -kn, pl. -a,
-na, åbo, hemmansegare l.
-brukare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åbrodd

Se ambrodd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åderlåta

åsela.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

åderlåta

vb.

àrelàs pass. inf.

àrelàn pret. part.
m. o. f. sg.

àrelàda pret.
part. pl.

han - mata - ga - o - ble -
àrelàn, för - han - hade

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

åderlåta

vb.

Son - man verkj. —

Han måste gå och bli åder-
låten, för han hade tå'dan
mycken värk. R. J. 86 /
han - ble - so - fi't åder-
lån, o - han - ble - köpad.
Han blev så ofta åderlåten,
och han blev koppad. R. J. 86.
de - ble - ärelåda. De blevo
åderlåtna. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åder sb.

ådra; pl. ~or, ~orna

blodåder

då slo de hål på en ådra. Då slog man hål på en åder. (= vid åderlåtning).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× å-fukta
s.

best.f. åfa'ktan

fuktig luft eller dimma, som stiger
upp ifrån ån.

1588 Baldringe. Hemmetsb hst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka

aga ȧga

a, la mi aga! á, la mi ȧga

ellen: fai ja aga!

ropades av fotgängare till en hästskjuts,
som kom förbi.

Högestet

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka II

aga bort å gå kumm, kåsom
ysta påga.

di'mså tjyvana kånja di, men di store
tjyvana aga i kaittor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka
vb.

ägga og

Pres. -ór

aga - ár, og - ár

kósa hem hó eller sád.

n. f. 79. --- nar de og - ár.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Sövestad
Hugo Areskoug, 1962
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka;

åga, - or, øg, ägd;

hyfm øg ma maj;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka
v.

åga, ågte, ågt

ela so fek di åga

stæjman han ågte me mæj
i hindån.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka 26

ˀäga ; ˈ-or, -- ; ö̲g, ˀö̲gla eller vanligare ˀä̲gta ; ä̲gt

åka

ˀö̲gla m̲ d̲a̲ i̲ b̲i̲l ˀ.

ja̲ skö̲l̲e ä̲gt tˀ skäˀuen.

M. Areskoug 1926.

Lk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. åka

åga / 1 gor, pl. 2 ga; ag, pl. 2 l. agl pl. = agl l. åged; ag, pl. 2 kr; pres. particip agnes / intr., åka

Vi ågl kr stan me mårkn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 18[illegible] 1901 Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. åka II

åga (1 gor, pl. 2 ga, og, pl. 2 -h l. ågh, pl. =, ogt l. ågh, ågen, m. ah f., n. -ged, pl. -gna, ag, pl. 2 hn) fr., åka, forsla på vagn

di ögh kwinan dö hid.

№ 300 Herrestads hd. Bromma.

[redacted] Herrestads hd.

Per Larsson [redacted] 1901 Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka, v.

äga,

äga, bond.

ägares l. -ganes

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

118. 14. 67.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka

ägga

Pres. sg. -or

Åv. trans. i förbindelser som: aga med köra ut gödsel på åkern

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

åka

ägga, ägta, agt

á. ag Imper. ag

Pres. -or

aga, íg inbäga

K. f. 86. / hò l. sád. / so

ägta, dz fint. Sò (pi. sò

sán) åkte man fint. k. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. åka

de va inte so gått o åga sväjana.
Det var inte tå lätt att
åka (kälke) i svängerna.
R. f. 86. åga fint åka
i finvagn (jfr *stata).

Nr. 7538 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. åka

--- so de kan
åga ízen --- så att de
kan bärga in den (= rågen).
K. f. 86. / dr. dg. sen.
De körde in tåden. K. f. 86. //
ja. åg. ma. nóm ti. stán.
× / Lás 2ís / Jag åkte med
honom till staden.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka
v.

äga, pres. ägor, ägde, ägt
eller ägad

äv. = köra, transportera

dä'r ägde di knö'ben ö'ped.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka II

jå ägta i låsad hum

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. åka

aga ~ mödz kora

ut gödsel på åkern. K. f. 86. /

ja ~ tål inte att åga ~ bil. Jag

tål inte att åka bil. K. f. 86. /

ägg tjäre! Åkoffare (bil)! K. f. 86.

(så blir ni ej bilsjuk). / so ~ ägta

pägana på ~ linen nerom ~

bäkana. Så åkte pojkarna

på stussen nerför backarna.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) åka

åga i krôga företaga
en rundtur i vagn l. bil

-alor ni ågta i krôga?

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka in

äga ej, pres. agon ej

om säd, gröda etc.

di agon ej

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka in

aga i

(om tåd)

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† åkanna

åkaŋa, f.,- n, pl.- ŋor,
- na, hvita näcksrosen.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Alänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkbräda

ägabräda -an

löst vagnssäte.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkbräda

ågabrädp, s. -ar sb.
(på vagn)

N. f. 80.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkdyna

ägdyna, f. -n, pl. -nor, -na,
åkdyna).

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]s & Järrestads hd.

Per Larsson [redacted] 1901 Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkdyna

ågadyna f.

(till finvagn).

Jfr åkpåse

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkdyna

ågadýna; pl. ˋ–ˊor

K. f. 86.

dén ågadýnan e. blǿd.
Den åkdynán är mjuk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkedyna

ågadyna

lör dyna (med konstväxad) som
lades på vagnssätet å åkvagnar.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åker

ågor, -an, ågra, -ana

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åker
s.

ägor -en

tämelians lånt ända i
ägoren

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åker

ägor, ½ oren, ½ ra sb.

½ rana m.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åker

ägor ägor

ägor om ägor o äg om äg:
om jordens indelning för enskiftet med
en åkerlapp i hvar en annans åkerlapp och
en ängslott i hvar en annans.

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åker, s.

ägor, -an; ägra, -ana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

104.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åker

ägor, -an. ägna, -ana

han kan ga tvärt över ägnarna.

Nr 5987. Bromma, Herrestads h[d]

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åker

ágor, ´- en;
pl. àgra, ágrana
m.

N. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. åkerhöna

ab.

agorhöna l.

— — höna f.

Som pl. användes agor-
höns
åkerhöns,
rapphöna
rapphöns

K. f. 86.

han skåd en agorhöna.

Hen skåt en rapphöna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. åkerhöna

ägorhöna l. -- höna sb.
f.

mera nyskalpiga

Pl. -- höjnor etc.

m. sg. - ägorhöna tr. -
disa ösa. Vi sade "åker-
höna" om dessa (d: nyskal-
pigorna) också. Dl. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerhöna

agorhu'na f. j -or

a) rapphöna

b) nyckelpiga

Vers till nyckelpigan:

fly fly agorhu'na
ap te vår hår
a fråga am de bör sol'sen
a vakort vör i mårn

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agorhuns

åkerhöns

rapphöns

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerhöns

ägorhöns pl. sb.

åkerhöns, rapphöns

Som sg. användes ägorf-

hýna, -- hýna, se

1. åkerhöna.

R. 1. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerkål

agorkål

åkersenap. ogräs i stråsäden.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerkål

ägorkål. -en.

växt.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerkål

ågonkål -en

bot. = Sinapis arvensis.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerkål

ägorkål

åkersenap (Sinapis arvensis)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkerkål

agerkål

åkersenap (Sinapis arvensis)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkpåse

ågapåse m.

med halm
e.d. stoppad säck, på vil-
ken körkarlen satt.

n.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 åkervagn

åkervagn r ; — a

åkvagn

(mots. till arbetsvagn)

M. Areskoug 1926.

Lk. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkvagn

ågavögn; pl. ˋ-˗-a m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål
s.

aul. Ian

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ål

ål, -en

fåladmark; gräsbevuxen mark.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål

ål, m., ¹⁄₋ en, ål, ¹) utan pl.,
kollekt., ²) med pl. ²⁄₋ a, ₋ na.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Plåtar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ åL

aL

gräsbete

Awan enebón la jönen i ál
i mina pägaár.

P. Larsson 1901. Hedeskoga. Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äl
s.

aul. -'an

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ålasvabb

m. ålasvåbor

en fisksort.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålder

ålor

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

85-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålder

ålor, 1 — en

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

han ~ e ~ på ~ min ålor.

Han är på min ålder. /

han ~ e ~ på ~ dén ålorn.

Han är på den åldern.

N. f. 96.

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålderdomshem

ˋöldonˈdɔmshɯˈm, -ˈd

delvis upp-

han bɔˈr pɔ ˋöldonˈdɔmshɯˈmet

i hˋɑˈrestˈɑ.

K. V. N.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålderdomshem

ÒldordomshúÍm , -ad

nyare ord s begrepp

han sÍdor pÅ ÒldordomshúÍmmed .

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åldersdomshem

ålderdomshùm , -et

Nyare ord i målet; ålder: fàtihùs.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åldersdomshem

åldersdomshemmad best. sg.
l. ˈ – ˈ hˈmad

K. f. 86.

Nyare ord o begrepp;
ib fattighus. den
genuina formen för ålderdom
i sydsvenska målen. 1.1–5.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äldrig

ålri l.-or, m. ok f., n.-rt, pl.-ria, komp.-riare, -riast, åldrig.

Sönen han ser ålri ved.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålon

ålen ,- ed. pl.=. -en

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ållon

²ålen, n. ,– ed, pl. =, – en,
ållon. Gemensam benämning
på ek- och bokållon. – Egentliga
benämningen på ekållon är
²agarn, på bokållon bog.
I vintras ha där gått en stor
lyx bwin på ²ålen i Prageholms
skaw. Bromma hd.

Lärr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× åll åker

ål ågor

16.

åker som ej odlats under
ett eller ett flertal år och
som därför blivit överväxen
med gräs. T.ex. som: de
ligger 2 ål ågor det ligger
gräsöverväxt. N. S. 79.

Nr 8023 Söves tad, Hérr estads hd
Hugo Areskoug, 1962

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålskinn;

åula gé', - hds.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 aulfeg n.; pl. —

ålslæinn s.

ålskinn

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åleskinn

àlaʃiz n.

Det band, som förenade tröskslagans delar, handvalen o. slagvalen, var ofta av N. f. 90/ åleskinn.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åskim

álfig n.

n. f. 80.

Nr 1033 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 ålskinnshem

aulhezsrum r. j – a s.

rem av ålskinn

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålskinnsrem

älgskinn, pl. -or.

om remmar varmed slagens delar
sammanbindas.

de skola begas ihop med
älgskinnsmor.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ålskvabba s.

2 ålasvåba f. j -or

liten ålsort

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ålskvabba

sb.

ålasvåbba; pl. = — ⅟ or f.

tångtake

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ålsvabba

ålasvåba, s. -n, pl. -bor, -na, en ålen liknande fisk.

Så slutet i maj månad då e ålasvåborna så gåa, nu e di fula au öga.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× åmma

àmpa; pl. = or sb.

l. stundom svart stor grönlaro.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

K. f. 86.

Jfr × bläsemaske ock te u. 2 × blåsa och 4 blåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ånga
sb.

ö̀ga, =
trans.
läta hästar med kvar-
ka innanför tergen tin-
ångor (Nyare ord å begrepp).
M. f. 90. J–s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångbåt

oxbåd m.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångfartyg

óʒfartʏ́ n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng panna

äy/pá̲na, -an

t. ex. i mejeri.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångra se

se, x anka se

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pyngli(t), adj.

Di har alltiåm sagt, hon har vatt so pyngli(t) i

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år

år, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
åre.

tr år, nästa år.

vi e i år, vi äro jämnåriga.

hor tr års do han? huilken
tid på året dog han?

sa tr års som vi hösta hö,
vid den tid vi bärgade hö.

Alem.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åk 1 5.

åk

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

84. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år

år, led, =, -en sb.

de två första åren.

N. Y. 84.

Nr 8025 Bromma Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åi
s.

au, n.. pl. =

for nöna áu sin

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å

år, år, år =

di sista åren

vårt år

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år

år, i lid, = i lan

i tr i år i tio år

M. f. 90. / de va i år
i julas. Det var
en år sedan vi'd
tiden för sistlidna
julen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

år

år, -'ad, =, -'en

fula-år fylla år.

at-hált år ett halvt

år/nona-år åtta några

år senare./han-
n.f.-80/hade-slutad året
för. Han hade slutat
året förut.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å r

a u r , n .

han hade vad ni t i a u r ,

ó f i m ä d , a u .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å

ar, n., pl. =

han e ét ár álra an já.

nåna ár daneton

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å r
s.

ar, n., pl. =

(dat. sg.) i åra med ngn = lika gammal

hon e vest i åra ina mej.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år;

öur, — 2d s.

—, — Lm;

de é Jùtan öur

sin;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år, led, =, len år sb.

de sista åren under de senaste åren.

N. f. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år

ær el. æun, n.

nú e di húsan nærævna

for mæŋa, mæŋa æun sin.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

år

2 år (2 år) 2 år, dessa år

helst nu 2 år. Särskilt

nu 2 år. / de där hönra

åren. De där

M. f. 80- / hundra åren.

de e över hönra år, sex.

Det är över hundra år sedan.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. år

han sad e årltan
år. Han satt i fängelse
i aderton år. M. f. 80. /
den e flera honra år
gámal. Den är flera hund-
ra år gammal. K. f. 86. /
igan ja ble at år i mon
jag blev ett år gammal. K-f-86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. år

~ årad - ätor året efteråt.
R. f. 86. / den vår - ja - de
dä årren. Det var j'n an-
der de åren (= som det och
det hände) R. f. 86. / ny-
nymånen strås på - åred.
~ Vid ny~~året~~ månen / strax i början
av året. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

å r

i mòŋa haran s ár i
många Herrens år. N. f. 86. /
ja har inte gaznat dé
ja mòŋa harans ár. Jag
har inte använt dem så många
Herrens år. N. f. 80. / dær gik
at hélt ár, man ja blé
bréd i dén. Det gick ett helt
år innan jag blev klar i den.
(innan hunden var läkt). N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åra

å
åra, sf. - n, pl. - ror, - na
å

å. Sk. Köpinge, V Bjäresjö.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åra

Åra -an -or -orna, f.

P.L.1901. Bjereyö. Hennet. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åra

åra pl. åror

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årder

or, -ed

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

dröja ma. ór köra med årder, bearbeta jörden med årder / da. dröj ma. ór. Man bearbetade jörden med årder. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årder

or, 1/ad, =

N. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åder

or n.; pl. = sb.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åren

år, n., 1- led, pl. =, 1- kr,
årder. Plog.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Plåna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åder

ar

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

36.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årder

or., Lad., =

n.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åldersbil
s.

ålderbil. -an.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärderbil

orbil, -len

N. g. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärderbill

orbil, – lan

n. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årderhuvud

orhåad, -å-ad

den del av årdret, veri bilen är fästad.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årderkära

artsåra r. j -or

kärra till årder

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Lerrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årderkärra

arr-åra, s. -n, pl. -ror, -na, årderkärra, kärra som brukas vid årdret.

Alem.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ årdetå

årlå, s. -n, pl. -lår, -na,
årdrets uppstående styr-
stång, hvari den roterande
spetsen lagr. - Kallas äfven
kanvsd. Kjeresjö.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× årderås

orsåsen best. sg.

vågrät stång : årder

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ årdervise

Arvi̲ke, m. ,- n, pl. - ka,
- na, den del af ~~jorden~~ årdret
som bearbetar jorden. - Kallas
äfven arhö̲ke.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärgäng

ärgóza pl.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

århundrade

århónraded bf. sg.

strás pa århónraded

strål i början av dessa

århundrade

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årlag

årlåw, n., -ed, pl. =, - ho,
eg. årlag, årunderlag; årtullarne
omgifvande järn- el. träskifva,
hvarpå årans midtparti hvilar,
då man ror.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åslon
s.

åslön, -ar.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årsgammal

årsgåmal

ett år gammal

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årsmål

årsmål n.

årsväxt, åring

de blev at gått

årsmål. Det blir en

god årsväxt.

n. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

årsmål

årsmål n.; pl. =

årsföränderlen, års-

värtbetingelser

de. e. visa årsmål

de. komor. o. Det

är under vissa årsväxtförhål-

landen det (d. v. s. vissa ogräs)

kommer upp).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årsmål

årsmål n.

årsvärt, åring

2. år har, vi hat, at, brå årsmål. I år har vi haft god åring (god gröda). K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttal

ǻuntal. -ed

el. ǻntal. el. ǻntal

vikad ǻntal va de ja fjänta

försmåntansen!

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtal

åratål, n. ,- ed. pl. =,- ar,
åral.

ja hwsar ænte kyfsed
åratål anorsjærs flwta
fra yr.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hälsingl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årtal

àratàl n.; ~ - ~ ad

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åravis

àravís

Jutr.: 2. àravís år i
stråck, år ut och år o'n.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

105 S.

a s

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

84.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= stång o. d.

ås
sb.

Se hjällesås

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. åska

östa, -an sb.

Regn-ord.

Jfr a. dyna (se 1. döna).

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. åska
vb

ò'stka, =

pres. =ar

Nyare ord från respr. kl.

dy'na. Jfr 2. dö'na /

-é'n gó'z da-ò'ska, so-flø-

mù'lepjò'len a'w. En gång, då

det åskade, så flög kvarnkupolen

as. M. 4. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åsksky

ostkʃjór pl.

Jfr × dönesky (gonciare)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åsna

åsna, s. -n, pl. -nor, -na,
åsna.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Åsna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åstad
adv.

astå

fö'st astå = för det första.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åstad

ostå

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

han trakte ostå te-
stån. Han drog iväg
till staden. / han e so-
väntor, tzan han kan
koma ostå. Han är så
angelägen, innan han kan komma
iväg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åstad

adv.

ostå

vr fa ta ostå o fa na
betäket. Vi få fara åstad
och få hemne (marren) be-
täckt. N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ståå (adv.) åstad

åstad

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åstad

ostå

sin skola, vi, ostå o
mjölka. Sedan skulle vi
i väg och mjölka. H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åstadskickad

ostäfikada obest. pl. adj.

skickade i väg

én gång blev ostäfikada
som bromsare. En gång
blev vi skickade i väg för
att tjänstgöra som tågbroms-
are M. S. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

adv. & prep.

se under uppåt.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt
prep. adv.

od (tryckv.)
od (tryckst.)

od Ýtbovägen (väg. reptorm).
N. Y. 79. / han bar sz
tàsad ód.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd
Hugo Areskoug. 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt;

ad prep. o adr.

di bår dam nålat

ód;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt
ut.

od

bränevinad å dalmänen
di fúls ód

bära si ód
bar si ód

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

adv.

Od

bera si Ód

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

adv. & prep.

(—) ad

den lidzon häi ad ad

fööavääjen (= utmed)

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

adv. e prep.

od

se gina di od mi

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

adv. l prep

od stacktonigt

bara st' ód

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

od (svagton), även ad

di grinar alltid od

skänryana (i Stockholm)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt
adv.

od

han - bar - sa - rådlad

od. Han bär sej illa

åt.

m. f. Ed

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Åv. od

åt

adv. prep.

de e ösa let

o följa dom öd. Det

är inte lätt att följa dem åt.

de följdes öd. De skildes

åt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. jod

od l. od

åt

prep. adv.

od tryckt.

(Jfr upplåt)

hälsn. gick. od mig. Hon gick åt mig, ansatte mig hårt. / da. var. od. K. f. 86. hint hólad. Det var åt det andra hållet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

adv. & prep.

od

blir ot ffr ord på d:

vi grìna so mìd vi màta

ot dom -

sa grìna glùtana od mi en gaz.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt II

i fɔ́rb. bœ̱ra sɪ́ ǫ̱́d

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

ack. b prep.

od n. od

dær gær vest ègen nø ód na

dær va en dón man skole

gø od.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. åt

prep. adv.

de hade grînad så od
doras snåk. De hade skrattat
så för förlist åt deras tal.
K. f 86. / då grîna de od èn.
De skrattade åt en. M. f. 80. /
hon va hår îgla o
frågta îd. Hon var hår
sinne och förfrågade sig. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

åt
prep. adv.

den ~ lagzor ~ od ~

márken lasom ~ en ~ mà̀ta.

Den (en vätt) ligger långs

marken liksom en mata.

K. f. 86. / lágzor hén ~ od.

långre borta. K. f. 86.

dar ~ da ~ délor ~ s2 od ~

àla hól, da ~ e ~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. åt

prep. adv.

Kréenan. Där? det (häret)
delar sig åt alla håll,
det är "Kreenan" (hjärnans
översta del). ÖK. V. 86. /
so. sad. de. hört ód dæröpa.
Ja° sau det (d: klädesplagget),
hört åt uppti°ll. ÖK. V. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. **åt**

prep. adv.

jâ frågte ~ na ~ ôd.

Jag tillspordе henne. R. J. 86./

bré o ~ fét kom ~ vr ~ ôd. [x1]

Brod och isterflott kom vi

åt (d: låstes ej in i skaff-

get). / nú komer ~ an ~ nte

ôd ~ ad. Nu kommer man inte

åt det.

---

x) d: tjänstefolket på en

fondgård.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

åt

han ~ far ~ preg. adv.

spöra hånom ~ öd,

om ~ han ~ vä́d. ad. Han

får tpöja honom, om han

vet det. R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

återbud

àtorbûd n.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

återbud

åtorbód

sb.

Jmfr. som första åtor-
bód skicka återbud.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtminstone

mesrzens adv.

åtminstone

den hade ja tjent mesrzens

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtminstone,

mèystens adv.

ja har mèystens

bòt har làyt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtskild

ödfjäld

ploka ödfjäld

(om klocka som skall lagas.)

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtskild

ódsʒ'ld

z'ærstagen (om en maskin)

K. f. 86.

N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtta;

ȯ̀u̲ ̲t̲a̲ r̲ä̃k̲n̲.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtta

åta

åta skålling : 8 skilling = 1 dalen

sien kone di ente sida po röven
po åta da. (rämligen efter prygel).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtta II

po jorda åta da = på lördag
i nästa veka.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtta
gäkn.

y. òta

hal òta klocken halv
åtta.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
åta

6
åtta

åtta (8)

så lud var åtone da.

så ungefär var 8:de dag.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta

1.

ˈåta

de stå di dom me i åta då.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åla

ål, oböjl., råleneordet

åla. Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Hårr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

, åtta , n.

àta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

47. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtta

åta; òta resp.

klokan - åta klocka

åta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. Sk.

åta pa - én - ota - då. Inte under de närmast följande åta dagarna (d: kunde jag börja arbeta). T. 8.86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtting

åtinj

= 1/8 tunna

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtting, s.

åtry

29. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtting
sb.

åtig

mindre tunna

en ~ åtig ~ sil en åting

sill. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Ho fjärding o. kuting

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åll̄io,

ǫ̀utati el. ǫ̀utati s.

han e ǫ̀utati ǫ̀us,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~altia~~ .

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttio

åtati, oböjl., påkneordet åttio.

den kwinnan som bitit begrafwit i gor kum pela bara twa i åtati.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttio

åtatt (å.)

Numera vanl. ótt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

åtata

åttio

åttio (80)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttioen

ot.é't n.

åttioett

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtkantig

åtakånta

mycket klipsk och förslagen

Bl. a. i sammanställningen:

femtanfifa o. åtakånta

"femtonfiffig" och åtkantig.

klipsk, påhittig och för-

Nr 1533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtlonde,

ö̀u̇tnna näkn.

ja ska fjö̀va den

ö̀u̇tnna;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttonde

åtana mask.

åtana fem. o. neutt.

den åtana den åttonde.

K/87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ä̆cka

ä̆ʒʒa; pl. = or sb.

kö̆rda, skjuts

de tʒʒörda ä̆ʒʒor för-

gärarna. De (d: hoveri-bön-

derna) körde skjutsar för

herrgårdarnas räkning (denna

skyldighet ingick i arrende-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

antalet).

R. f. 86.

*äcka

sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ äcka
s.

èffja

lass. Kórsel

ffora en èffja (t.ex. av ved)

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äcka
s.

äfja pl. -or

Kösel, isht sådan som utföres
ss. dagsverksskyldighet.

fjora äfjor

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äcka

ättja = fora. kórsel

ack. sing. ättje i förb. <u>göra ättje</u> =
köra dagsverkskörsel, t. ex. med foror till
och från gistar.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ åcke-ökar

pl. åttje-öggja, -ana

åcke-skjutsar (jfr. åcka), skjutsar som
äro ute på fora el. dagsverks-körsel.

åttje-öggjana tjörde vägalna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äga

äga, ägde, ägt

Pres. äger

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

1. äga, besitta.

2. vara skyldig

han äger mig pengar.

Han är skyldig mig pengar.

R. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äga

äja (1-jor, pl. 2-ja, -jde, äjt) tr., vara skyldig, stå i skuld för.

Ha vi äjt någa, så ha vi betalt dom, o dsd yjor itte önje. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

äga

äga, ägde, ägt

Pres. sg. -ór

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1. åga, vara i besittning av

han ägde ett stort

ställe. Han ägde en

stor gård. / dé har man

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

äga

Får ayt, dí hésad. Det
har min far ägt, det huset./
2. vara skyldig jengar
han ajor, me fém krònor.
Han är skyldig mig fem
kronor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äga ; -or, - i äyde ; ayt.

äga

äga

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägare

ègare kopa-form

dèn ska den en va ègare på

(i andra skånska mål : egare om d.

egare för)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg

ägg, n., ⁻ ed, pl. =, ⁻ en,
ägg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg

ägg. 1 ad. pl. =. 1 an

hum kogor ägg

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpp.

Ldz, - Ld s.

—, - Ln;

— — so fömde dr

Ldzn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg

ägg

kan du fölt hönsen, om di' har ägg?

(känt efter på hönsen, ete.)

hum kan ydalet ägg: om höna som sitter är
färdig att släppa ägget.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/ägg / s.

agg, -ad; =, -an

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

109.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ägg

ägg n.; pl. =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so. hada. di. nod.

ägg 2. Sö hade man

något (ett eller annat) ägg

i (d:. stenkakesmeten).

R. f. 86. / di. färja. ägg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ägg

2. stènamós. man
fårgade ägg i stènmossa.
K. f. 86. / pɨʒga. ɛ́dʒ picka
ägg (se närmare u. picka).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägglomma

ärtablòma, f. -n, pl. -mor,
-na, ägguła.

öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Olärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åggblomma

ägablóma f.

äggula

N. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äggblomma

ädzablóma f.

äggula

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg kaka

ägg a kåg a, -an.

tj'och pannkaka med fläsk o ägg

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggkaka;

ledskäga, -an s.

— or, — na;

so lägte di

ledskägor;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggkaka

äggjakaga èggakàga

ett slags tjock pannkaka med ägg

(för bekvämare än nu)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg kaka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

èdzakàga / èggpannkaka /

glùtana sad o
K. f. 87. / kasta ner
èdzakaga, ti dom.

Barnen sa och kastade ner
äggkaka till dem (d: gå fåglar-
na).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggkaka

ägakåga f.

pannkaka (ingredienser: mjöl, ägg, socker, smör).

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggkass

ägzakäs, -n
(hos höns) äggläggningsapparat

N. g. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggkass

ägdzakasen best. sg.

äggläggningsapparaten

hos höns.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åggkorg

ädzakör

l. äga 1

korg med ägg 2

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggrede

ɛ̊ɛzarɛ̊ɛdɛ, m., – n. pl. – da, – na,
eg. äggreda; rede, värpställe
för höns och andra tamfåglar.
ja slaɛ̊ op po jɛ̊ɛlan o ɲiɛ̊ɛlɛ
en ɛ̊ɛzarɛ̊ɛdɛ me ɲiɛ̊ɛlan ɛ̊ɛz i.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåtts.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggrede

ägdza/rädda l. ä-rädda

värpställe för höns

N. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägaskål

ägaskål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggula

ädzagula f.

n. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägguła

èdzzagùła f.

R. f. 86.

Jfr × ägg blomma

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg-rita

ädzavrida f.

n. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg-vrida f.

ägg-vrita

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägor

äjor, f. -na, pluralt,
egor, jordegor.
Stragehölms äjor reffa hna
tt Ac Bälinge. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älde

älra

obs. acc. 2

komp. till gammal.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äldre

élra

de élra gòbana de
äldre gubbarna (absolut
komparativ) / han e två
år élre än
m. f. fo. / maj. Han är två
år äldre än jag.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Ahnskog 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

äldre

ä´lre *1 ; ä`lre **1

*) N. f. 80 / för-ä`lre

**) K. f. 86 / mä`nniskor för äldre människor.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. äldre

han ˌ va ˌ ja ˌ älra.

Han var ju en äldre man (absolut komparatio).

R. f. 86. / non ˌ älra kvinja > någon äldre kvinna (absolut komp.). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) äldre

àlra äv. som absolut komp.

han e val àlra nú.

Han är väl en äldre man nu.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älde

sup. älst

hå̲na hum va älst

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älde

él̲re sup. elst, till gammal

vár̲ den élsta i: vollen

han e ét ár̲ él̲re en já̲.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älde

älra

Gúnt om dee älra hús ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älra

äldre
adj.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äldre

älra

den största tjsen

hum e älra. Den

största flickan hon är

äldre.

K. L. 78

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äldst

älst

den älsta sonen. Den
äldste sonen.
R. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älg, s.

alj, áljan, álja,

(ayare ord)

8. 21 Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älg

älg 1 pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

x/ Med starkt bitryck på ultima, tvol. ngt starkare än slemsförtis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× åtting

ål̲ing, m., -ar, -ar, pl. -a, -na, ankunge.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åll̀ing

ål̀iŋ; pl. ~ -a m.

ankunge

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålta

ålta, ålta, alt

knåda deg

kvinnan o. jå o. alta-

dåjan. 'Hustrun på går-

den och jag vi knådare

degen. K. f. 78.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äľta;

ľlta, -ór, -ta, -t;

knåda;

nor vi ľlta tór;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älta
v.

älta

älta tō̲r = bereda torvjord.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads
Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålta

ålta

1. ålta däj : bearbeta degen.

2. även i bet. tmågråla.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jälta, v.
(= lanåda)

àlta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

95.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älta
v.

älta . älta . alt

sa t@ hum a älta sm@ad

(detalj i tråkberedning)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. älta
sb.

ältja, -an

på marken utbredd tors-

dag 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

som slåtta du ältan. Ja
slätade de ältan (jämnade
ut den; se närmare u.
*slätetorå). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älta

ältja, ältta, alt

Pres. sg. -ór

förråda deg

elta - dáj

M. F. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. älta

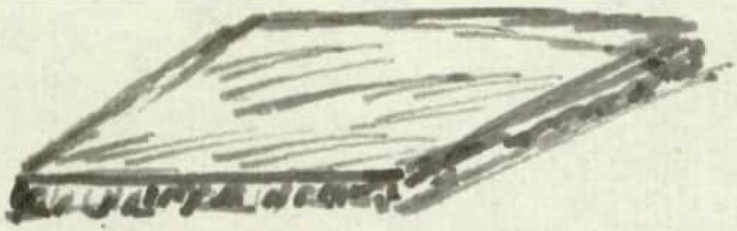
älta, -an, -or sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

en lager utbredd fuktig torvjord, som inrutades med hjälp av en särskild kratta, en s. k. torvisela. En älta kunde vara 4 t. ex 5 alnar i kvadrat och ½ m. hög. Äv. torvälta (tòrvalta) o. *torvtramp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. älta

Torvåltan breddes ut på en plan mark. Torvdyn från torvgraven rullades i skottkärror med höga kanter, s. k. kasse-börer, till platsen för åltan, varefter den vattenöstes och sedan överströddes med torv-strisslan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. ålta

de sata flera
ältor. man satte flera
"ältor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. ålta
vb.

ältta, älte, elt

Pres. -r -or Imper. elt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

1. knåda deg.

2. ålta en degig massa, t. ex. i vatten upplöst lera; älta M. f. 80, 15. f. 86. / torvjord, som blötts upp i vatten.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. ålta vb.

ält, en rèdat!

Knåda den (:: degen) duk-

tigt! K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ äldestar

äldesta, -n äldestå

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ältetorv
sb.

èltetór

brāntorv som gjorts av
åltad torvdy

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åltetorv

åltatör

torvstycken som formas
av uppblöt torvjord

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ältetorv

ältatór sb.

torv som gjorts av/till altad

torvdy

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ältetråg

ältetru

1. baktråg. 2. u den grälsade "; jfr. älta i bet. "tmågrälla"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål e 5.

ål e

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

25-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† älvaskål

älvaskål, -en

"en skål från något vattendjur"
m. vilken kvacksalvare låta personen
dricka, som råkat ut för älven,
d. v. s. näcken.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älvastråk

n. pl. älvastrogen

nåckens (älvens) dansmusick.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× älvastråk

älvaströg, m., -en, pl. -, älfvaltken, dansmelodi som den spelande lärt af älven Stacken. Ifr. sv. landsmål XIV s. 64. '78.

Så länge älvaskan kunde spela så mången lönor, så kan kom i älvaströgen. Öja.

Är inte detta neutr. pl.?

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* älvastråk

älvastråged sb. best. sg.

Nr 7674. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1935.

I uttr.: koma i älva-
stråged. Meddelaren kän-
de väl till dess innen var
viss om betydelsen — han
har kommit i älvastrå-
ged i dåa. M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älvastråket

Älvastråget

en dansmelodi som äldre spelmän ur-
sprungligen fått lånt sig av älven =
Näcken

när han blev föl, spela han
Älvastråget. om Ruskan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* älvastråket

älvaströgad bek. sg.

(bli förnyelse?)

Jmfr.: Koma 2, älvaströgad

Järnyxekt känt både av N.G. 80 och N.G. 86, men ingen av dem kände den närmare betydelsen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älvastråket II

Denna melodi hade 13 repriser,
men den 13:e spelade aldrig "Ruskan",
ty då dansade bär bord & stolar.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ämtor

pl. ämtor

agran (grönare).

tragrévor a lasa ämtor me

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ån, no

ån
konj.

han e èlæva ær ùjzra
en jág.

n. f. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǣn, ǣnt, ǣ²na

x ñ
, ãn a.

fadd (smak)

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ån

en, no

han e två år ålra en
máj. Han är tvo år äldre
än jäg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
n. f. 90. Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. ån / Roj.

Ln (alltid tryckt. svagt).

Den, våra åtta mer.

Ln. två då. Det varade inte mer än två dagar.

N. Nr. 7538 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. år
skoj.

Kågasökor da
va nåta tjöckare en
som så. Raksocker det
er inte tjockare än så
här (den talande demon-
strerar). K. f. 87. / han va
rädare en já. Han var mera
rädd än jag.

Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 1. åm

kenj.

dær e flér som
ha fjèlna kàta en vi.
Det är fler än vi, som ha
smeksamma katter. K. J. 86. /
han va tól år èldre en
já. Han var tolv år äldre
än jag. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. x ä" ar
adj.

an, : — t

fadd i smaken pö grund av
för ringa saltmiy (om mat-
varor, särskilt kö"t).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
v.

²ɛ̄na (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade, - a, pl. - na (-nhn) tr., intr. och impers., ²ända.

den ²tōsan ²hum ²ɛ̄nar o ¹bɛjyŋar ²po ²ɛ̄t o ¹dɛsa ¹ma ²al ¹tīd.

de ²ɛ̄nar ²ālri ²me ²dōras ¹arbæj.

¹ja ²kan ¹vɛ̄rfsans ²ɛ̄na ²ēla ¹bɛjyŋa den ²vīsan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²slāar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända

adv.

ène

han va gånes ène te gåba.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åuda

aN.

èna

dæn læn læjon èna nér

te lánsvæjen.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
kär.

nær di kom ud, sa
brænde de æna hén qvar
kvæjen!
æna ej i tonahúsed.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äuda II

av.

--- a sa bäna vånad

èna ifra anoasnéls gär!

ja, dan bäyfyan èna hén te

spisan.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åŭda
aN.

èna

èna dǽr nèra på hèfjäjönnan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
adv.

ìna

de nåde ìna öj hån ta
knud kåls gå.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
adv.

ènn

dan e komed én præst ènn
öpa ifra smélann.

vi tonn ènta ga ènn hén.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända

an.

ène

hänestä jön gön ène öp

te bönie jön.

ène ifra hänestä

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända II
adv.

den va två pèga ifra
bórie, som neste àna te kógan
a baklága dom.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ända

adv.

ìna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

ìna ända mød fredriks-
bärg. Anda ute mot Fred-
riksberg. / m. tora ñta
M. f. 80. / ga ìna nér.
Vi vågade inte gå
ända ner.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ånda

fårs fjista e. adv.

èna efra - fjùtan honra-

tàlad. Fars (tlådes) fe:sta

år ånda från 1700-talet.

N. f. 86. / èna - sin dèn

kom - tí. Ånda se-

dan den komtíe (nygotsk).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

ända

adv.

ena hær ifrå o
te fjóbo ända hær ifrån och
till fjóbo. K. f. 86. / de hade
jår ena ner te båfa.
de hade ägor, som sträckte
sig ända ner till Busjö.
K. f. 86. / ena te nú ända
till nu. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändaförklämd

ändaförklämd

"Orolig och nervös innan man kan få veta om en fisk."

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Ända förvänd

ena forvene

= ett förfelat väsen =

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads [illegible]

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ändaklämd

adj.

ènaklèmd

ängslig, räddhågad

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ändas
a N.

ènas = ända

ènas nén te hén

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ändas
ass.

ènas

ènas te gón

ènta ènas te án

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ändas
aN.

ènas = ända

di tø ènas te fòrti kønor.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ändas
aN.

ènas = ända

han kom tjora ènas öp
te hålan

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ändas

adv.

länas

ända

vi kan spöken länas

härmed. Vi kunna spå-

ga honom ända hem.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ändast
adv.

ènast = ända

ènast ède po bèleja

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ändast
adv.

ènast = ända

Sön jik ènast ór på jorbiden

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändast
adv.

ènast = ända

ènast úd te en gån

ènast óp te máhalmsbåkana

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändret
ask.

ènas = ända

den kómon ènas öpa ifra

kragehólmsgön (om en båt)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ändret
ndr.

ènas = ända

ènas te i fjär

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ändast
adv.

ändast = ända

dän nö ändast nén te
vöjen.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ändast
adv.

ènast = ända

so fortfölde di på dén lén

ènast óf

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

ändast

aw.

ènast = ända

ènast ifra barsänkahüsad

te gården i: Bjerjöholm

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändavända;

lnavlna, -or, -dl, -t,
-d sup.

vända upp o ner på;

han lnavlnor
ältej;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ändavända
v.

ˋlnaväˈna

helt ändra om i hus e. d.

3436 Bromma, Herrestads hd
Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ändavändning

Ändavändig

"Ändring i något som varit bestånd."

Nr 3340 Bjeresjö, Herre tal s.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

^{2}ände, m., -n, pl. -na, -na,
^{2}anda.

bnärd e julen te ^{2}ena.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Blåkulla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände
s.

ène, -en

småla i den ène ènan

a biéa i den ène.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

ènke, ì Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
slutet av nyt.

den, va - spís a -
ènen. Den var spetsij
i ändan. / dar, va, garn-
skríd a - ènen.
m. f. go. / Det fanns jèrnbeslag
i ena änden.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ånde

Åv. anus, podex, stuss

han, drata, po, ènen.

Han föll baklänges och

slog stussen i marken

(i golvet).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände,

enk - en s.

-a, -na,

di kadk fjjd, so

de kæjdk frou den

enk ènen ti den

ænna pu lówld.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ånde

ène. -en

de tø en gïden ène

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

ène -en

i vén ène

Nr 4062 .Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

ènn, -en

i bet. ände av hus

den paradis bön på den
lilla ènnen i: i den mindre
lägenheten i den ena ändan av huset
jènast på själva ènnen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

ènn, -en

i hín ènan på býen

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

ènka m.; pl. ~a sb.

hår èna var ända

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

ènne -en

i bet. ände av hus:

han bòr på dènne ènnen hér
imód.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

ene = ände, gavel av hus:

dær sédon han, a dær
han han mýla pw dan
ène ènen. (sédon = bod)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ände

ènka, ˊ-en, ˊ-a, ˊ-ana

slutet på ngt; anus, prodex m.

2. ènana pa. K. f. 86. / tré'n. I ändarna på tråden.

2. ènen i ändan, i slutet av ngt. / grislan 'den. Bakugnsja. ron 2. ènen. Bakugnsgraden den var ju rund, i ändan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ände

den va skåd 16.
2 ènen. Den (d: hästången
vid stenbrytning) var
järnkodd i ena ändan.
N. f. 86./ po ènana va
dær syt sýnad. Så ån-
dama är bärdukarna till
likkistor hade sytts sönad.
Ki. 8. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. ände

dær va et spíg
2. ènen, som hogde í.
Det fanns en spik i änden
av staven (pikstaven), som
hogg i siden (när man sta-
kade sig fram, stående på
en pikstävel"de). M. f. 80.
so. ägde pägana po. ènen
nerom bäkana. Så

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. "ände

åkte pojkarna på sb.
stussen nerför backarna.
K. f. 86. / Hon sata låpa
på enen på bägksorna *)
Hon sade lappar på baken
på bytorna. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*) j Rspro-form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändra

ändra, =, ändad vb.

då fick di ändra-pron
(ändra på den)

n. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändra

ànnà =à =àd

pass. ànnàs i hela temat.

de kan ànnàs så mìad, så

en fjanon knàpt si sàl ijèn.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändra

ènrfa, = , ˈad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. F. 80.

n. ènra, vó̲ vi ändrade oss (ändrade mening). N. F. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† åndvända

²knavèna (- nor, pl. - na,
- nde, - nt, - nd m. och f., n.
- nt, pl. - nda, - n, pl. - en/
fr., vända upp och ned på.
Hær e knaft nun ax¹ula o
²for ²lidza i fred, ²sedan di
²knavèna 'na. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändå

hndå¹, hndå¹ l. hndå¹n,
adv., ändå.

en hndå¹, en till.
hær kå¹mor mer folk hndå¹n
te akfå¹ns. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
ass.

ändån

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lndå¹ adv. iändå°

ändå°; ytterligare
dessutom.

du kåne ta hd farj

¹ lndå¹.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändå

lndån

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändå

andå

den va én tös andå

i: ånnan en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändå
ade.

ändån

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändå
adv.

andå

men de va jo nålat andå

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändå

adv.

ändån

ja kone tjèna stièn ändån

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

æg, -en, -a. -ana.

nué han hon den ægen a den
lìlla spísan, so hon kan fø sin
gamla kø.

han hàr ména àga.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

ey, ¹en

en liden ey

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng, s.

æŋ, æŋan; æŋa,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

29.90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

ag. -lan

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

äng

äŋ, -en äŋana best. pl.

äŋ äŋana

nera -a- äŋana nere i äŋ-

arna störjgan den-

har gad - myad

N. f. 80.

K. f. 86 här nera -a-

äŋana. Storken han

har gått mycket här nere i ängarna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ång

disa ängana slå, du

förrä'd. De här ängarna

slog man tidigare. n. f. 80.

den var så bra, den

ägen. Den var så bra. Den

ängen. n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

äng

Genus mask.

(= de ha nåte sládden)

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

ej pl. -a

på hyggsta äga

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1, Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

äng -en-a-ana

agor om agor å äng om äng : om
jordens beskaffenhet före enskiftet.
jfr. nit åker.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äg

æg, -an

de e på dine sian ægan

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

ag, -ar. -a, -ana

5238. Sövestad, Hemestads hd
Nils Nilsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

æg, 'en

de e en ǽg, som e gǽyt te

prèstagǽnen en gæg.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äng

äg. 1 en, 1 a mask.

den lila ägan

M. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ängaknarr
s6.

ängaknåren
best: sg. m
kornknarren
H. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångbit

ægbïd -an

litet stycke åg

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ängshåla

æŋshůla, f. - n, pl. - lor,
- na, ångshåla, liten, sidländ
ång.

Før i tíden va hær sa mæn
æŋmárk; nů e hær knapt
nun æŋshůla som før liſza
i frd. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ängslig

²æŋzli l.- or, m. och f.,
n.- lat, pl.- lia och efter
for, för, ¹-ŋzli o.s.v., komp.
²-sliare, ²-sliast, ängslig.

en bör på ²æŋzli, när en
hör sån ¹æŋzlifor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

²Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ängstätta

ägastäta f. sb.

område (fläck) med fas-
tare mark i (sankäng

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ränka, s.

äntja

16. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änka
sb

ängsa f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ämka;

äffa, -an s.

-or, -na;

kan jätte sl

me kn äffa;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äʼnka

æ̀ŋfja pl. -or

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änka

ä̀ŋtʃa

de va en ä̀ŋtʃa. - dɑ̲n tɑ́ di
en hɛ́st ifrɑ dɛ́n.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åŋka

æŋŋa -aŋ-oŋ-oŋna

ja fys fair en gammal åŋkja, som
har varken bor ella bäŋkja.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änka
s.

ägta, -an

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkelegen

änkjelegjen äjtjelégjen

en barn- och ungdomslek. (spränglek)

Bofbraren: ja fyys fär en gammal änkja,
som kan varken bor elle bänkja.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkeman,

änkeman, - ens s.

- a, - na,

änkling,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkeman

äjtfjæinän -an

änkling.

g. f. c-a 1880.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åŋkenden

²æzʃʃemæ̀n̄, m. ,- en, pl. -mæ̀n̄a, -na, åŋkling.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ännu

inn1, adv., ännu.

Hær kömor mer folk inn1 te dess2 akförsn1.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärnn

ernä

de é dan vel ernä

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ännu.

inte adv.

Lövar han inte?

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ānan
an.

enḗ

va hàŋagə̀ŋana dan hə́ŋ
di sóŋa enḗ i: blomm

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ännu

ennu

de e di änta innu ihälon,

va de batnäfar.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ännu

ännu

du har ej ente tagit hälften ännu

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ännu

ennä

e du äta gam po arbäj ennä?

– fost ska ja asa mälfsen kum.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ênan
adv.

enn

han lêgzon teghusad opa enn;
dan e mâga a han fad spô
pa dê.

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Band II

ja den e åla stålen

två

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ännu

ennu

de sjön di ennu dar ude

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä nan

en ä

bä n o n a jö n -ed en ä .

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ännu

ännu

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Den e inte bestämt ännu. Det är inte bestämt ännu.

N. f 80. / ännu står den ännu ogräsrs. Ännu står de oven-jords (om ännu ej begravda lik).
K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ännu

nu

dä gör dä nu.

Det göra de autjämt.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ännu

han e vel ännu.

Han är väl ännu (det l. det).

K. f. 86. / mer har de

inte hit en.

Ännu har de inte

hittat honom. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä nskônt

konj.

enGynt

fastän, chum

enGýnt de vå som ènte

hørde ihåpa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

enfunt

änsköt

änskönt

enfunt am en tjyte en va

Jug möte en liavel gapå d

(arbåjed)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ánthónt

enfsfönt l. fsfnt, konj.,
ehuru, fastän.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

önskönt

konj.

ifsint

ifsint ad ---

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änskönt

anszint

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple

èble, -ed, n., pl.=, -en

dæ sto stort èblatiæ me
gòa èble; di tæ ente
bòkå dom a tå ed èble.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple II

ja tå' mit åbla a bé'd i ed.

da tjévon han fo'r ed åbla

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple sb.

àbla n.; pl. =

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple n. ; pl. —

äppla s.

äpple

M. Areskoug 1926.

Sf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åpple

²ɛ̊bl̥ , n. ,- d. pl. = ,- n,
²åpple.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

²Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/äpple/ s.

/àble/, -d. =/, -n

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

110.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple

äble, n., pl. =

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple

äbla n.; pl. =

äble

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

äpple

äbble n. j pl. =, -an

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

möja äbla o. pärorr

mönga äpplen och päron

N. f. 80, R. f. 86. / ar. fek

jau so o möja äbla 2. år.

Vi fick jü så mönga äpplen i

år. St. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. äpple

ja e sulta e äbla
so e mïad. Jag syltade ner
äpplen så mycket. K. f. 86. /
äblan e markédna äpp-
lena är meskata. K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpplegröt

äblagröd

N. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äppelamos

àblamós n.

R-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äppleplockare

äblaplöckare m.

apparat att plocka ner äpplen med

(d: en rön trädbíd o- en stäga nerögor en rund träbit och en stake nerunder) n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äppleskrabba

äbla skråba f.

äppelkart, kart av

snapel

? äppelkart

Jfr × skog-
skraleba

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äppleskrabba

äblaskråba f. sb.
äppelkart; äppelskrota,
de oätliga delarna av
ett äpple (kärnhuset).
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpplesoppa

èblasópa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äppletråd

èblatrè . n., pl. =

dæi stø stønt èblatrè me

gøa èbla

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äppleträd

äbbleträ, -et.

Bjäresjö, Hemestads hd (Skåne)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äppleträd
sb.

äbla trä n.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äppleträd

äpplaträ l. äpplaträ, n.,
– d, pl. = ,– n, äppelträd.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hahr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpletråd

äbla träd, n., pl. =

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äppletråd

äbla trä n.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åppletråd

äbla trä n., ' pl. =

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åra

åra

fatti åra e go å båra. (ordspr.)

ja skiton i åran, ta hin jönjen, får
dån e injen som åran mi ändan (= det
sista ordl. skämning)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärbödig

erbýdi

= tjänstaktig, ödmjuk

17/3 36. St. Köpinge, Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ärende.

2
ärane, n. ,- d, pl. = ,- n,
4
ärende.

ha du ärane te stan?
1 2
kriſan han giſſ ärane for
1
spelören. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

5
stäm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärende

ärane, -ed

Ta öl får ärane : stanna kvar på ett ställe och supa i st.f. att uträtta sitt ärende.

Den som inte tar öl får ärane.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärende,

ärna, — ärd,

de va et ärna,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärg

ärg
86.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arj r.

ärg

ärg

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägig

²ägad ; — ; ²ägda

ägig

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~ärgig~~
adj:

ärjed
(t. ex. om koppartitlar)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örn r.

äril s.

äril, hård

pärsk. i bakugnen.

2 1
vrå pa örnen

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äring

äring

isvået. gröda

ja. om vår Harre nu ville je rå̊jn, så

vi kone få̊ äring på jorden.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärja ; -r, —; ärde; art ärja

ärja

da ärde de ner sån.

(= köra med ärden).

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärk

ärk

interj.

utrop för vämjelse
inför något äckligt e.d.

R. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärla s.

ärla f.; -or

ärla

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* årla

vb.

Pres. ärlor l. arl

kråkar i ymnighet (t. ex.
om köttmaskar, tvestjärtar
l. d.)., vimlar

da. ärlor / da. ärl rént.

Det formligen kråkar och
vimlar. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× årla
vb.

de va rént,
som de érl. Det var
förfärligt vad det kråkar
(d: av maskar e. d.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ærli ærlad ærlia ärlig

ärlig

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärlig

ärli' pl. -là

di va ènte så ärlia prest's.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärm s.

ärm r. ; ⅛ or

ärm

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årm

årmorna best. pl.

n.-f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ärmlin s.

2 ärmlin n.

ärmlinning

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

Lt. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärmlin

ärmlin

ärmlinning

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× årmlin

armlín, — -ín pl.

årmlinning

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ärmlin

sb.

ärmlín; ärmlínen best. pl.

ärmlinning i skjorta/

T. f. 86./ de-gné pa-ärm-
línen, for-de-
skola-ble-glänsada. Man
gned (med en halvrund blank
sten) på ärmlinningerna, för att
de skulle bli glansiga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ärn

ärn, m., -n, pl. -a, -na,
bollen i en bakugn.
vi måste laga ny ärn i
vår bägarön, för den gamle
kan på rent 1 öfbrändor.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Ån

Ån . Lån

bobonen i en bakugn

sten både ta ènnen a

ta pølen .

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ään

Ugn, -en

bakken i bakugnen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ärr,

arr, - Lr s.

katten i bakugn,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärn

ärnen l. ärnan sb.

bf. sg.

bottnen i en bakugn

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

M. f. ff.

v. sätor. ud hær ~vor

ärnan. /--- ärnan, som de

tjuvlna po. Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ârn

ârnen best. sg. -n

bottnen i bakugnen

R. f. 87.

Jfr × bagarugnsärn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ar n. ; fl. —.

ån

ǎrr

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärt
s.

M. Ärter

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärt

M. Ärter, -na.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ærta f. ; ²/₂ or

ärta s.

ärt

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärta

ärtor pl.

(äv. om ärtsoppa)

K. 6. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärta

ärta, f. -n, pl. -tor, -na,
ärt. - I pl. äfven benämning
på sädesslaget ärter: jfr sädm.
Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Ståhr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/ärta

ärta, -n, -tor, -torna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

107.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärta

ärtan, -an, -or, -orna, f.

Äv. om växande ärter

ärtor o. vitsor växa.

ärter vet vicker sådd tam-

mar.

m. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ årtabål

årtabel -en-a-ana

årtabél

årtskida. -balja

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärtblåndning

sb.

ärtablänig

vårsad med irsädda ärter

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[2] ærtabèl, m., -n, pl. -a, -na,
ærtskida.

[2] ärtbälg

[2] öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

[2] Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtabéla m. ärtbälg

ärtabéla pl. l. ärtabéla

ärtskidar

R. f. 86. / en ärtabéla

en ärtskida

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärtbälge

ärtabéla pl.

ärtskidor

n. y. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtdräse

ärtadräsa m.

hög av tröskade ärter

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtland

ärtalån n.

ärtåker — Jfr ärtfyske.

de va nte nån jänväg för en påg o ga sej et ärtalån. Det var inte någon genväg för en pojke att gå i ett ärtland. De närmaste n. genväg — R. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtresme

ärtarisme l. ärtarisme,

n. -, -d. pl. -n, ärtrefva,

-stängel.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtsoppa

ärtasóppa; pl. ~ -or f. *)

ärtasópa **)

Nr 7533 ~~Hedeskoga~~, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

*) L. M. f. 80. K. f. 86.

**) K. f. 86.

Jfr ärtsåd / vr. ha. minsan. hat. ärtasópa

i dåg. Vi har minsann haft

ärtsoppa i dag. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtsoppa

ärtasöpa, -an.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtsoppa

àrtasópa

n. f. 87.

Jfr × ärtsåd

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtstycke

ärtastitzka n.

ärtäker, ärtland.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr ärtland

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärtaså

ärtsåd s.

ärtsoppa

M Areskoug 1926.

Ll. Köpings Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärtsåd

sb.

ärtasp n.

ärtsoppa

Jfr ärtsoppa.

H. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärtsåd
sb.

ärtasø n.

ärtsoppa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ärt-sörd

ärtasö, -d

kötsoppa.

Nr 3906 Högestads Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärtsoll

ärtasö, -d

ärtsoppa.

Bromma

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärva

²ärva ; ¹–or, — ; ²ärvde ; ärvd

ärvt

ärva

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åŕva

å²rva (¹– vor, pl. ²– va, ²– vdh, arvl, arvd, m. och f., n. arvt, pl. å²rvda, aru, pl. ²– hn/ fr., å²rfva. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtta, v.

åtta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärved

ärved sb.

gen. ärves

begravningsgille, gravöl

de va ärved / vi ska äv-

ti ärves. Vi skall fara

åstad till begravning.

Nr 8023 Söves tad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

M. 79

Numera ovanl. Jfr begravning

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× åved

arved

begravnings-gille

jåna åved.

di' e tana ti' arveds.
våra e tana ti arveds.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärved

²ärved, n., -et, pl. =, -en,
gravöl, begrafningsgalas.
¹Dräjen ræj o bär te ²ärveds.
²Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åska

åssja ässja

oval tvåask (el. rund)

där sto en åssja po golvet.

en trinj åssja

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äska

äga -an -or -orna

liten oval träask

ja simmaäga

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× /äslea s.

²ɧa n. j ²-or

ask

smø²rɧa : smörask

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äska
s.

åga —an

oval träask med fast botten av trä och sidovägg av spän; bl. a. använd till förvaring av spetsar.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*äska
s b.

äska f.

avlångt smörekorn, flätat
av spän

Dr. f. 86

Jfr *smöräska

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iässja, s.

èSa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

44.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ässja
sb.

ässja, -an

smidesässja

Trol. länsord från regn.

Hr Tyr.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta,

èda, -or, øud, -a pl.

et n.

vi sád o øudh,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta

èda , ǫd , μ. =

vi ǫ́d ve ét bǫ́n .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta

èda . ǫ̣ud

i'mper. tg. ed!

di' sád ǫ ìǫ̣ud.

pǫ́g, éd fgý́d!

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta

èda, ad, pl. =, èdad men
èdet för ord som börjar med d.
di kan en èta èda

di åd för dom sèla

(husbondefolket)

pres. èdor, plur. samma = sing.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
eda n. ; 2 or

x äta s.

djurmat ;

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta

eda, åd, eded.

duska eda muled bró, så blór du stark.

eda fólkatjyd = fórtala folk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta

èda, ad

dan sád han på dén, nan
han ád

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta II

När vi skole gå inj å eda, sa mannen: Nu ska du fått stå i gava vär i di, ella edor du får mèd.

Om du går edanes, så kommer du gredanes.

Sövestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ăta:

di ád àlɛi i láv ma vós.

= tjänarna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta II

di liasom ed i fökkastuan.

båra i edon, sa i stå ne!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta

èda, ad

èda o. dricka äta och dricka.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta

ˀēda ; ˈ-or, - ; ad, ˀāda ;

ˀēden, ˀēded ellˈet.

en far ˀēda va en har ˀāta

a ˀsōnga va en kan.

et u dam ! (ät du dem!)

har du nu ˈāuˀeded (ätit slut, ätit upp)

M. Areskoug 1926. Vänd!

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

- - s. a hå²de hum² vå¹rkens² e²da
e¹lor dri²tsa.
m¹ hå²de go² e²nte et² non¹e².
ha hå²de m¹ et².

se II.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta II

så hade hum várkens èda

ehlor drèfja.

ni hade jo ìnte ét nontz.

ha hade ni ét?

303 St. Köpinge Herrestads hd
Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta

èda

vi kan èda vår fitamåd.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta

ǣda, f. -n, utan pl.,
föda; får djur.

ja vårmor bǫdde ǣda o vatn
te hǫnsn. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta

ēda / 1 dor, pl. ²da, ād, pl. ²a, ²ēded, ²ēden, m. och f., n. -ded, pl. -dna, ēd, pl. ²en, pres. particip ²ēdenes / tr. och intr., äta.

ja kan ²ēda dē ja hā o ²sōza dē ja kan.

gā ²ēdenes o ²sōma ²grēdenes.

№ 300 Herrestads hd

Bromma.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta

èda, pret. ad men at
för ord som böjas med d.
di fek èntə sèta si a èda

d: pigorna fordom, som
skulle stå under måltiden.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

L. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta II

ad > at ff d:

makarôna át di mèd

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta

pret. ad blir at ha av

som börjar med d:

di át donas sil

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta

èdja, ad

Pres. sg. 1 o 2 Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. part. èdanes.

èdanes mad matvaror, mat
som går an äta / èdanes bör
duket långbords vid kalas
från vilka (de bänkade) gästerna ta för sig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x äta
sb.

= mat, foder

Se x svinäta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. äta

èdja, ad, èded vb.

Imper. ed

Pres. i or Imper. pl. å. èden

l. édor (trol. nästan utdöda).

eda, méda äta middag.

N. f. 80 / da va hema

K. f. 86 / o. ad, méda. De

var hemma och åt mid-

dag. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. äta

man, rätta, áw áslad vb.
o. ädb. man repade av axet
od åt (:: tädeskornen). K. f. 86./
m. édor, ad spèga. Vi
åter det (:: flåsket) utan
a först koka eller steka det.
K. f. 86. /han, har, ja,
èdad mjèad. Han
har jn åt it mycket. K. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. åta v.

so ska han eda op
for dr ánra. Så skall
han åta syp(maten) för de
andra. Ö. f. 86. / dér gar
kåten ud varènda maren
o édor av dr. Dár gö
kadon ut varenda morgon och
åter av det. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

2. äta

di ~ ad ~ midátan. Man
åt middagsmål. K. f. 86.
di ~ ad ~ óp blán. De
åto upp bladen. K. f. 86.
édor o ~ drifsor, fér sél,
tár fsjúd po ~ talárfsan, o ~
drifsor tí, om ~ nı ~ e ~
tòrsta! Åt och drick, skrı̀ fjäl

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

2. äta
(kött), tag kött på (v6.)
tallriken, och drick till,
om ni är törstiga!
K. f. 86, citerande en äldre
tids personer, då gäs-
ter kom på besök och skulle
undfägnas. / då ga-hon-
dom-mad, o. dr-ad så. Då
gav hon dem mat, och de åt så glupskt.
K-f-86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 2. åta

da ~ hada ~ naturlet = vb.

vrs ~ eded ~ hul. Det had.

naturligtvis åt it hål. K. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta upp

eda åpp

kided edor åpp hossorna

(om kita som använts att göra

skumpor vita)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ätlig

edeli. rutn. -et

välemakand. (om bröd)

Heled va ti sist gröut, men dåi
hö bröd, di va så edelet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ättika

ädetja

l. ädika

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttika

ádrtza

y. átrtza.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

én, sup átrtza en

sup áttika. K. f. 86.

Hfr saba dillättika

ädatʃa r.

ättilea s.

ättika

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ättiklapp

ädiksflaska pl.

kappar inbränkta med ättika.

Sådana kappar lade man över hjässan, om man hade ont där. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö
s.

Ø, Øn

Øn spec. = ön Lybeck i
Kagcholmssjön

ège pw Øn

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

õ 5.

ø, -n; øa, -ana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

107.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǿa ; -r ; — ; — ; -d ; -d.

ödelägga

den dǿr enka gamalt val bǿda

han får nye nyt ǿa.

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öde
adj.

öe öe

husen stå öe

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öde
adj.

ȯ̀ad (sic!)

dén gárən ligzər ȯ̀ad.
Den gården ligger öde.

K. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ödegård

sb.

Nr 5933 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ring kring manen

En ring kring manen anses
båda dåligt väder; om
det var en stor manring
blev vädret mindre dåligt
än vid en liten manring

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ 5 dagar

5 dagar

ring kring månen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Ödegård
86.

Då skola de
ble bäst, när det
va en ödegårskrig
månen. Då skude det
bli dålig väder, när det
var en ring kring månen.

R. J. 86.

Nr 5533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ödelägg
s.

ölägg

person som slösar; slösare.

Mannen ska hida "skaff" å
kvinnan "ölägg"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ödelägg

1
Ölaſz, n., -ed, utan pl.,
ödslande, plöseri.

Nor alt gar wd fro ölaſz,
har kan då 1 midla 2 reſſa åt?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

2 Olaus.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ötrlägg

1 Ölagz, n. -, -ed, pl. =, - -n,
skällsord som brukas om en
slösande, egodelar förstörande
person.

Ord e tu 2 reptia 1 ölagz som
ha bod 2 gåta. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

2 Lärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägg
sb.

Ólèdz n.

mycket slösaktig person

att rèktad Ólèdz. En

riktig slösare.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägga v.

²ø̲le̲gga ; -or, — ; ²ø̲la ; ²ø̲lat

ödelägga

M. Arcskoug 1920

Sk. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ódelägga

Óledja - la - lat

fórslösa, bortslösa

han kan ólat mäja péja

for ivar stéjmän

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö delägga II

han han ólat pägana i
èla va foreldrana sidja.

Nr 4062. Bäresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägga

ödelägga / -ledzor, pl. - ledza;
- la, pl. =, -lät, -lad, m. al. f.,
n. - lat, pl. - lada, -ledz, pl.
- len / fr., eg. ödelägga; 1/ öda
förstöra, bortslösa. ödledza pänga
e inten post, men sänka pänga
e vare, 2/ döda. Mårten ha
ha ölat åle sina far.
pöwen öla åle jesken for dom.
Stömma. Stäv.

№ 300 Herrestads Fbd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ödelägga

ólägga, -la, -lat

förbruka, giva ut

vi hava ólat nära fira hundra kronor.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ólèdza l. ólèga ödeläggа

Pres. ólèdzor l. ólègor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Aresboug 1961.

förbruka, förnacumera, göra gångra (t. ex. pennigar). so. ólèdzor de. prägana de. ha. forzzént for. vèkan. Jo ödeläggа de. pengarna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ö"delägga

som de ha förtj"änat
för resten. N. f. 80. / de
ólägor fårlad mied, fólk.

Fock ödelägger förfärligt
mycket pengar. N. f. 86. /
hón kan ólédza. Hon
kan slöa (emfatiskt och
känslobetonat). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

m. konaw ɔ̀ta ɔ̀léga — ɔ̀dɔlaggɔ vb.

ált. Vi kunde intē
göra gång på (konan mera)
allt (t. ex. lök, grönsaker o. d.)
K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla

gjå, -ad, pl. yn, ýnen

bugen måttor fårrån gjåd. ostp.

du skuigjör po mad. så snart gjåd

spås.

Nr 3906 Högestad - Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga II

Du ska ente slå blå i ynen po måj
= du skall ej söka vilseleda mig med logen -

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga

× ~~öga~~ ,

ögon , – ad s.

ögon , – en s.

öga ,

de fästar enta ,

ögonen so mitt .

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga
s.

ögja, -ad, ögjan, -an

de fåistan ögjanen mén

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga

ÿa, -ad, yr, -an

P. L. 1901. St. Köpinge, Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ẑa n. j ẑln

ōga s.

v
ōga

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla

ögla, s. -d, pl. -lar, -n,

ögw. Bromma.

ögla, -d, pl. -or, -n,

dl. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga

ögla, -ad, {ögn, ögnen
{l. ögon, ögonen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86. / jag fick en
ögna 2. ögad. Jag
fick en ögn (av ett rådesak) in
i ögat. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla

²ögla, s. -n, pl. -lor, -na,
⁴ögla.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Lärm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla, s.

ỳgla

10. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla

ögla -an -or -orna.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ígla

ìgla -an -or -orna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads m.

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla

ögla, -an f.

N. f. 90.

Jfr lycka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùygla f. ögla

N. f. Sk.

Hf lycka.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögna
vb.

ögna - ögénom, =

ögna genom (t. ex. en tidning)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ögna

yna ~ zjénom, =

~ ögna zjenom

Nr 7474. Öja, Herrestads ho
Hugo Areskoug 1960.

du ~ far ~ yna ~

yénom ~ ad o ~ sé, om ~

da ~ e ~ rat. o fö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ögna

ögna genom det och
se, om det är rätt.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ögnabrynhår

ögnabrohår, n. -hn, pluralt, ögonbryn, eg. de på ögonbrynen växande håren.

ögnabrohåren ble använda vk den vänstra sjian.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ögnalock

ögnalåg, n., -- ed, pl. =,
-- en, ögonlock.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ögonlock

ögnalög, n. ,– ed, pl. =,– na,
ögonlock.

öga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ögranåste

ˈ ˈ ˈ
ˈgnanˈåsta n.

ˈögonvra

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I ögnasikte

ˈögnaˌsikte n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ögonmått, ögonmärke

ta. ˈögnaˌsikte ata. dén!

Jag ögonmäter efter den
(d: då man mäter en
skräddare) M. G. 90

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ögnasikte

dus har dålat
ynasikte. Du tar ögon-
mått dåligt.

N. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ögnasten

ögnastèn, m., -kn, pl. -a, -na,
ögonsten.

dær blyfr prifr po ögnastènna.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögonbryn

ynabrynen best. pl.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögonbrynhår

ynabrøhåren best. pl.

ögonbrynen

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögonlock

ögnalög ; pl. =, -- -- -en

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ögonnäst

ynaknästad best. sg. ; ≥ —

— ~ o

ögonvran nästan

best. pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynasikta n.

1 ögonmått, förmåga att blott med synens hjälp bedöma avstånd

en far ha gått ynasikta.

man måste ha gott ögonmått.

R. f. 86.

"ögonsikte sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öjabo
sb.

ˈjebˈå (ˈjjebˈå) m.; pl. ˈ—ˈa

närmare i byn och socknen Öja, Herrestads hd,

Malm. l.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Öjena

ö.

Öjena best. pl.

Öjaborna, inv. i socknarna i
byn och socknen Öja,
Herrestads hd, Malm. l.

Ja, möta en av Öjena
i stan i då. Jag möte
en av Öjaborna i staden
i dag. R. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

ǫ̊dz, m., 1-en, pl. 2-a, -na, med hästar förspänd vagn, fora.

Om hǫ̊sten ǫge dé in¹ mé traj ǫ̊dza². Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2k

Ø93 n.; pl. =

hàst

gàra sẽnorna dr. ré,
dr. re. pa. lata Ø93.
Bondsönerna de fredo, de
fredo på lätta hästar.
N. f. 87. / dr. re. nok.
ä dan gàra
St. Herrestad / dø.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ök

ǿfz pl. (koll.)
hästar

de hade bo krǿfz
o ǿfz hǿpa. man hade
både nötkreatur och hästar
tillsamman (d: i samma
K. f. 78. stall).
St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

best. f. pl. ögzan

(hästarna)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

Ø j. ¹/₂ d. pl. = ¹/₂ n

kåst

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ör;

øfz, – ld s.

–, – ln;

di fɛ̀fz ìntɛ øfzɛn

ti o fɑ̀u;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök, s.

ǭǥ, ,
pa ǭǥad (kāsten)
" ǭǥan (kāstarna)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

111.16.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ök II

Ø-dz, n., 1- ed, pl. = , 1- er,
häst. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ök

ögz, -ad, =

häst (utan hänsyn till kön)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

n. f. 90.

han mista sälja ögzad.
Han måste sälja hästen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök

ögj. -ed. pl.=. -en ögz

hål

Rackaren han skole ta ögjen -----

hål ente tommen slanken, får

ögjen kann ~~tålläänna~~ tvilläänna ~~?~~

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ök II

ögjen knoppas

= varligt åta varandra vid maken.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Øfz n., pl. = ök / sb.

häst i allmänhet, utan hänsyn till kön

lètara Øfz lättare hästar.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962.

(Tyngre mål häst)

N. J. 79. Sövestad

2

Øgza (pl.)

× öle s.

skjutsar

1 2
Trêtn Øgza va dar

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ök

ögz n.; pl. = , -en

häst (utan avseende på kön).

H. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. åk
sb.

Ègja pl.

skjutsar, hästspända

vagnar

dær - va - så - moja -

Ègja. Där var så många

skjutsar (vid en begrav-

ning). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öka, 2.

ögga,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

92. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öka

Sgt. ti' ökat till,
tillökat

n. s. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öka

ögja ögza

ni får ögja lunen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ökar;

Ödza koll. s.

skjutsar;

dar va Jùtan Ödza;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

· ôkbyte

ôdzabyte n.

hâstbyte

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögzaffél ; pl. = x öksfjät

avbrytande märken efter hästhovar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Bkpgrimma

Öjagrima, -an

hästgrimma

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Ökhjälp

sb.

Ögzahjälp

lån av körkarl och

häst(ar) för att kunna

driva jorden.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Èdzajälp — Ökhjälp

lejd hjälp av en kårarm med hästar) vid jordens brukande. Om småbrukare, som ej själva höll häst. / se, hade èdzajälp. F. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökhov

ˈɛdʒaˌhɑ̀ːv, ˈ – – ˌ ɛn

hɔ̀ːsthɔv

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ökhud

ödzahud

hästhud

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkhuvud

ȩ̀gzahȧ̀d

hȧ̀sthuvud

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökkrake

ödzakrägə l. ödzägrägə

m., -n, pl. -gə, -nə, kast.

krakɛ.

lɛ̄rnə fɔr ikriŋ nɛ

sinə dölik ödzakrägə,

ɛn kan signə fɔr o sɛ dɔm.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökkrake

ögakråga m. y.

l. ögzakråga, ä. pl. = --a

hästkrake

(knappast nedsättande)

Jfr simpl. krake

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ökkrake

sb.

ögzakrågs, pl. -ar.

hästkrake (ej för klenare)

en grän ögzakråga

En vacker hästkrake.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökterubba

ögzakröba f.

hästterubba

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ökkråmare

sb.

ögzakråmare m.

hästhandlare,

numera vanl. hästhånla-

re,

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öfkråmare

Öfzatkråmare m.

hästhandlare

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ökmök

èdzamèdz n.

hästspillning, hästgödsel

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ˜kpojke,
ˈpˈʒapˈøˑʉ9, – Lm S.
pojke, som passade
kˆstarna.
ja va ˈpˈʒapˈøˑʉ9.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ökapåg

ögapåg

Ø

tjänstegosse som kör hästen.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ökapåg

ödzapåg. – en

yngre dräng som sköter o kör hästen.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ökpåk

ögapågan best. m. sg. sb.

drängpojke som (bl. a.)
såg till hästarna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Ao. ökpåk

ödzapåg m.

n. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × ökpåk

ögzapåg m. sb.

dräng-pojke som tog till hästarna; skulle på en större gård kunne köra det fjärde paret hästar.

n. f. 80.
K. f. 86

ögzagrågen skola.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

kona - fjära

da - fjära pårad.

K. f. St.

Se vidare u. dräng

× ökepåk

sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ökrumpa sk.

Ödsarumpa f.

hästsvans

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkesax

Ödzasåsen best. sg.

tax att klippa hästar

med.

N. f. 90. Jfr hästsax

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åkskjuts

ägzafäs; pl. ~ — ~or

hästskjuts

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öksla

Öfzaslåw, n., -et, pl. =, -en, kåstras.

den robleʃsta hum e aw fårshs öfzaslåw.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåw.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ökstall

ödzastálan best. sg.
häststall

(y. hàstastálan).

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*öktråd

ögzatrå ; pl. = sb.

spår av hästhovar

Jfr *hästtråd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ök-täcke

ögjätäckje ögzatätje

hårt-täcke.

Sövestad, Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ökdtäcke

ögatäcke, n.

häst-täcke

Sövestad, Kemestads hd

J. Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål

ål, -ed

«det gotta dricka de hade i gille fordom»

Di e en som tar ål får ärane; a ja, did e en so. (som går bort och tuper, låtsande sig ha ett ärende).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öl 5.

öl

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

94. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ólkanna

olkáṉa, -an

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ölänning.

ölänninga gl.

häst av Ölandsras

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ölänning

ölänning; gl. -i-a m.

häst av Olandsras.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ölsupa

Ölsúa

rätt bestående av bröd-
bitar, som kokats i vag-
Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
dricka. Hugo Areskoug 1961.
de. gick me Ölsúa. Man
gick med Ölsupa (s: till barn-
sängskvinnor efter barns för-
den för att de skulle få rikligt
med di). V. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˌölättiˌka s.

ˌöˌlätˌtiˌka p.

ölättika

da sått de ˌödetʃa sˌöˌla,
de sått dröka ˌ en krok po kˌåkel-
ˌonsskàved a dˌær lˌa de en bˌrd
surdˌaj ˌ s a skˌöˌla de stˌa dˌær ˌäta da
me en tˌåtor tretˌålretʃ ˌøvor.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

õm a.

um, umt, 2 uma.

õm

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

Lt. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öm
adj.

bl m

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
Öm

ulm l. ½ or, m. och f., n. ult,
pl. ulma och efter for. för
½ ma, komp. ½ mark, ½ mast,
Öm.
Ulm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Ola Lars.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads l.

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ön, a.

ö m

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

95.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örn

ärn, ärnt

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ôm

um; umt

som ômmar, som kânns ôm(t).

K. f. 82

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ómfått

umfu̲l¹ l. -or, m. och f., n. -fu̲l, pl. -fu̲la. komp. -fu̲lare, -la̲st, omfa̲tad.

tre̲sko̲ blor en a̲lri umfu̲l² au̲ o ga̲ mk. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

omfatta

omfatt

omfattad

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Önka
v.

te × ynka

St. Hemstad. Hem.hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ômka

ỳnska, =

beklaga Pres. tg. -ar

de- ỳnska- dóm. De

beklagade dom. / ja-

ỳnskar- dóm.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ön̈ka

yȳtsa, = vb.

beklaga

han ~ yȳtsa ~ dóm.

Han beklagade dem.

T. / 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömklig

ȁgȝȝelat n.

da, sa, so, ȁgȝȝelat ud.
Det såg så ömkligt ut.

da, ser, so, ȁgȝȝelat ud,
når du arbejar. Det
ser så ömkligt ut, när du
arbetar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömklig

ýzfzeh

beklagansvärd

han - va - so - ýzfzeh.

Han var så ömklig.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömma

vb.

ùma, =

kännas ömt

de ùma så. Det ömmade så förfärligt.

N 87.

Nr 75336. Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ômsa

ymsa-a-ad

byta om linne.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömtålig

umtål

han e umtåla av

s2. Hon är ömtålig av

s'f.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ömtålig

ömtåle

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ömtänd

ömtänd adj.

som lätt blir öm i tandköttet, då man tuggar på något hårt, t. ex. på ett äpple.

Hans han blev so fort ömtänd, so han kan inte äta äpplen. Hans han blir så lätt ömtänd, så att han inte kan äta äpplen. H. J. Sk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ôn

i'ôn = håkhj ; om får.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ón

i ón

= dräktig (om får)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
õn

ön

fåvred e i ön : med lamm

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

St. Köpinge

N: 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ön

ön, genus obestämbart,
oböjl., förek. blott i uttr.
i ön, dråkig om tacken.

Alum.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɔ
+ ǫ̈na

ǫ̈²na (¹- nor, pl. ²- na, ǫ̈²nte,
ǫ̈nt) inh., föda, om tackan.
ha ert før ǫ̈nt inǟ¹. vårt
ǫ̈²nte o fe tǟ¹ lom.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ôna;

ònja, -or, -dr, -t;

få lamm;

fôred har ønt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

Öna

v.

Ǿna

föda (får) lamm; om får.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ˜ona H

²Øna ; ¹-or - ; ²Ønta ; Ønt

lamma

f¹åred har Ønt,
de ²Ønte i nøt

M. Areskoug 1926

Lt. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ōna

v.

ǫ̀na, pres. ǫ́nor, plur. ǫ̀na,

ǫ̀nte, ǫnt

föda lamm. lamma

fåren ǫ̀na

Nr 3906 Sövestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*öna

ök.

ö̀rska, -ta, -t

lamma, föda lamm

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ǫ̀nsa, =ta, -t ×ö̀na
vb.

föda lamm (om tackor)

R. f. 86.

(jfr ×2ö̀n dräkt:j, om tackor)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

önska

ünsa, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han ~ kan ~ ûnta ünsa ~ sv
böjor. Han kan inte
~
önska sig bättre. R. f. 86./
... om ~ där ~ e ~ nod ~ du ~
ünsar ~ du ... om det finns
något du önskar dig. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Önska

ynsja -a -ad

en får tit tjyssa po den hänen, som
en ynsjar vara an ette albúen.

ordspr.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1) ìvfan; n. ìvad. öppen adj.

ìepen y., rikssprâksprâver-
kad form.

... ópmìvrad sâsom z en
ìepen skorstén.

Nr 8023 Räveslad, Herrestads hd Röveslad
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

öppen

adj.

dören han

står även / fönstret

står även.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

öpran (ngare uttal)

öpran de va öpran skorstén ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen
adj.

även

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

öppen

nutida uttal

öppen skorsten

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ȯven, 2 ȯved, 2 ȯvna

öppen

ö̆ppen

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

ìpen

nyare uttal med upp-formen öppen
som substrat.

han va ìpen fått ta gön.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen adj.

även

fjöksdören står även.

m.f. 1869.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

l. ²åvhn

²åvhn, m. och f., n. – vid,
pl. – vna och efter for., för.
¹– vhn o.s.v., komp. ²– vnare,
²– vnast, öppen.
Han lu did i ²åvhn nyr fs
folk.
¹Lörhn kum stor ²åvhn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öpren
adj.

öpen . n. öpet

nyare uttal.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öppen
a.

öpen

nyare uttal

dina fjönkan stan öpen nu.

Nr 5116. Hedeskoga Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

även

m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

öppen

y. ìepan ; pl. ìepna

ìepna skorsténa nertill öpp-
na rökgången med eldstad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

öppen

Pl. ävna

lo. dören sta. ävan!

Låt dörren stå öppen!

N. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

Även el. även

de rejna som himalen

hade vad även.

M. O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen II

Så lo ja fönstorad sta
ùved.

(Mathilda).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen

ùven i ùved n.

K. f. 86.

dær va ~ pi ùved.
Dörren stod på vid gavel.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna
vb.

ìvnpa, =

Imper. ìvna

ìvna d´ären!

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna
v.

lìpna -an -a -ad

Repr. lån

(Genuin form enl. P.L. 1901. ìvna etc.
uppt. fr. Bromma)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna

v.

öpna -ar -a -ad

(från uppr. lånad form med g'ubsubstitution)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öpna

ùpna

(Nyare uttal)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

óppna

ỳppna -ar -a -ad

Rep.-lån med ỳ-substitution

(den genuina formen är i Bromma enl.
P.L. ìvna)

ỳppna fỳnstor a dòrar

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna

ivna (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade, - a, pl. - n l. -nen) tr., öppna. l dörrorna ivnade ts rejes tr di komma me tåget?

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåver.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna, v.

ìvna

57. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna
v.

ùpnà

Nyare uttal.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna

ìppna -ar -a -ad

Repa-lån med ljudsubstitution

den genuina formen är enl. P. Larsson
1901: ìvna .

en kan ìppna ìdan nyckel.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna

ùvna , =

uvna , dóren ! Öppna

dóren !

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å
öppna

åpna, =

Repns-form.

du åpna-for. en. De
å
öppnade för honom. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppning

~~öppning~~

Rspers-ord med anpass-
ning efter målets ljudskick.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herresads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öra

Öra, n. -d. pl. öra, 1- kr,
öre.

ja hade ett nyd o luda
mit öra te, nar vi byrje
jula.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Örfa, -ad; örn K.f.86 Öra

örnen K.f.86.

örnen best.pl.

Åo. om örn n.f. 80.

gö kruckor örnen best.pl.

o.d. K.f. 86., N.f. 80.

--- so- örnen rènda --- kö

å örnen ram (vid örgrön).

K.f. 86.

två örn två öron (gö en kru-

ra). K.f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Öra
sk.

spana ~ ǿrn ~ spetsa
~ ören, börja lyssna ~ intan -
sivt.

dén han ~ spanda ~ ǿrn,
nar ~ han ~ hǿrde ~ dí.
Deme han spetsade ören,
nar han hörde det. K. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. "Öra

han ~ hade ~ jéd ~ en
po ~ ǫ́rnen ; Han hade gi:t
honom ja° öronen (: öfilat
honom). K. f. St. / de ~ jú:tor ~
sɛ, ìgan de ~ blǫ̀r ~ tò:ra
ibǫ̀g ~ ǫ́rnan . De gifta sig ,
i:nan de bli torra bakom öro -
nen (: som helt unga).

Nr 7522 Hedeskoga Harrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Øra n. ; gl. Ørn
best f. gl. Ørnen

Øra s.

Øra

M. Arcskoug 1926

Lt. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ŏra

ŏra. -d ǫ̀ra

Krockan gå ti vanned, tiss
kum misten ŏrad. = den bråttsliga
blir hĕl sist ertappad.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Ord

Ord l. ¹-or, m. och f.,
n. ¹-ort, pl. ²-örda och efter
for, för ¹-rda, komp. ²-rdare
²-rdast, yr i huvudet, ,, be-
svärad af yrsel. Äfven
om får som lida af sving-
sjukan).

Fåren blo ²-örda för dom
kom på ²-Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× öra ~~yr~~ a.

ørd ; pl. ørda (adj.)

yr

M. Areskoug 1926

Lt. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ȫrd

ȫrd

yr. lidande av yrsel; vilse.

åven = levnadsglad.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ord

× ö"rd
adj:

yr, vimmelkantig

Ord, nyare uttal;

Ord enl. P. Larsson 1901.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ørd

gr, vinnelkantig

R. f. 87.

ørd
ag.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²öre

ören; pl. =

tio ören kåpan tio

²öre kappen.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öre

Öre, n., pl. =

(mynt)

femti öre for en pose kul

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öre

Öra, n., pl. =

da kona di fa et bró for

tól öra.

da kosta eita kàgona mer en

tvá öre stèfjad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öre

Öre, n., pl. =

di ble målåde for en fémti, séksti Öres péj.

näml. rövsoma

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öre

öre; pl. =

myntvärde

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

tretiní öre 39 öre. n.f.80.

n.f. 80. / tio eller femtan, K.f.86 / öre liktorn. Tio eller femtan öre liktorn. K.f.86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Örfil

Örnfil

(kindpust)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. örfil

Örnfil

en slags kaka

Kóm nú, Kárna, ska
du få en Örnfil.

Kom nu, Karna, så skall
du få en "örfil". T. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örhänge

örnhäja n.

Bl. a. mässingsringar som fästes i den genomborrade öronsnibben. Enl. uppgift användes örhängen även av äldre män.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× örjel
sb.

órjel m.

rödaktigt grus lager under
matjorden

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* örjel
s6.

órgel m.

gruslagret under mat-
jorden

M. g. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× åla iväg

Ørla iväj

= fara omkring.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Ör Gud
ab.

Èrali

så° tyst, så man kan
hörs vad som säges.

I andra mål: Èrali.
1 s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örn

Örn . pl. -a

Sövestad, Hemestads hd
Nils Nilsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ~~örna~~
sb.

ˋörna, =

ˀörfila upp

han ˋörna fjˊägan.

Han ˀörfilade upp pojken.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Örna

Örna, = vb.

trans.

? orsfila, kindpusta

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Örnamätte

Örnamäte, n.

lystmäte, tillstånd av stor mättnad.

di hade våd dær e fåd doras Örnamäte.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärnare

ärnare m. ; pl. = sb.

örfil

n. f. 20. Jfr × sättare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärnare

ärnare m. j pl. = j sb.
örfil 1. ärnara, pl. =

K. f. 86. / ja - har - gå
lust o - je - da
an - ärnara. Jag
har god lust att ge dig
en örfil.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Aleskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ örnfil

1 örnfil, m., -en, pl. -a, -na, örfil.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ö ingott

Önnegöt, n., pl. =

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örngott

Èrnegòt n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²Örnaly n. × ²örongúd s.

gúd

en kanjo ²ente h²øra ²örnaly sam

de skúgor a sk²ójar, gl²ótana.

M. Areskoug 1926

Lt. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örkening

Örkeny

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Jrgers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örnsnäbba

s. b.

Örnsnäbbana best. pl.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örongsprång

Örnsprózs

M. S. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örnsprång

Örnspróng

l. Èraspróng

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örnsprång

Örnsprång l. Örnsprång

Örsprång

K. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örontipp

örontippen best. sg.

öronsnibb

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ört 6.

²urta f. j ²-or

ört, krukväxt
eller trädgårdsväxt.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ört

Pl. Örter

bäster, blommor

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ört

ärtor pl.

(= blomma)

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ örta

urta -ar -or -orna ùrta

komma

ja ska sätta di i gavestäkken. om
dutar urtor i haven.

(skämsel mot barn).

Nr 3906 Högsåsa Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ örta

2

(Örta, f. -n, pl. -tor, -na,
blomma, på örtartade
växter. Blomma på träd
b buskar heter blomster.

Blomma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Örtakvast

Örtakäst, -en

blomsterbukett.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örtkvast

ùrtakåst m.

blombukett

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örtkvast

ùrtakåst

blombukett

m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× örtapotta

urtapotta ùrtapó̀ta

blomstenkuka

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* örtpotta

²fr̥la-pò̥ta l. ²fr̥l̥a-pò̥ta, s. -n, pl. -t̥or, -na, blomkruka.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örtpotta

ùrtapòtta; pl. ˋ–ˊor f.

blomkruka

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örtgrotta
sb.

ùrtagròta f.

blomkrukа

K. f. 86.

Hfr × blomsterkrucka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öra

Öra
s.

Öra

= Stina Öra

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öza
s.

Ösa -an -or -orna

vattenösa, skopa; spec. sådan
som medhaves i roddbåt.

Kleinholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ösa, 2.

Östa

92.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ösa

ösa, -te, -t

Pres. sg. -or

den ösa-te, vån grå. Man

öste vatten grå

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öza
s.

ösa, -an

vattenöza, skopa

kästen a vånad a ösan, di
kan jösa-d (städningen)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östan

östan

östan vår

östan vår å västan Håst, ja
västan bov me nästa påst.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ᵉ²östan, adv., utan komp., östan

mu²lan liᵉ¹ffor ²östan i vᵉ¹ejan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

²lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östan

²östan, oböjl. adj., utan komp.,
ostlig, från öster kommande,
om väderleksfenomen.

²östan vær, vind, regn, storm.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

klarr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östan

²östan, m., oböjl. subst., östan.

¹sniken som fra ²östan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östan

östan

östlig

I utvr.: östan ösz östlig

vind

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Genuint? Sh

Östan

Östan

Östan kommande från öster

När vi o. östan blåst,
ja, vänta, brev me-
nästa post. Nordlig
vind och östlig blåst, jag
väntar brev med nästa
post (talesätt). N. f. 86.
(Ofta i poesialbum).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östan till

Östan

Österut

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östantill

östanti'

österut

Gemint!

för östan ---

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östanvind

östanvind

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öster

Öster

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öster

1 Östor, nr., brukas ej i böjd form,
öster.

1 humalen e så svart i östor.
1 osen hon sjen på östor,
flickan tjänar på den öster
häröm liggande trakten.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östen

Öston

di rakna Östonlén Öston

om ýsta

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öster

Öster

Öster om Öslov stafven

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× österifrå

östorzfrå

österifrån

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Österlenare
sb.

Östorlénare m.; pl. =
person från Österlen, Hvs.
" nämnaot södra delen av
Ingelstads och Herrestads hd.

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Österlenspråk

östorlénspåga sb.

pojkar l. ynglingar från Österlen, dvs. trakterna (närmast) öster om Herrestads hd (Ingelstads hd kanske närmast). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Österlåning

Östorlänzy pl.-a.

invånare i sydöstra Skåne (ö. om Ystad)

Östorlänzya ifra vålebåya

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östernorr

östernór

nordöst

2 ~

R. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östenpå

östenpå = östenut

fira mil östenpå

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östenpå

Östonpå = östenut

de lidjon läjon hène ùdad

Östonpå

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~östorpå~~

östorpa

östorut, längre åt öster.

(o beror möjligen på
kopu-infl.; genuint
möjl. × östorpa).

Nr 7537 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*"Östersöner

östersjöner
sydöst

2 ~

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östra

Östra, f. & n. Östra

de e mål̲ad i den Östra kå̲nten

för kant

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östre

Östra, f. och n. Östra

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östre

östra best. sg. m.

den östra gaveln

den östra gaveln

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

över

adv- och prep.

yon

han måtte läggja si' yon to stola å få pryl.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Óver
adv. & prep.

Gjór

gammaldags; numera óvor

ga gjór märkorna

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

i yor (prep. adv.)

över

över

M Areskoug 1926.

Lt. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

óver

ýjor

fvärldr. form; numera óvor.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

över

för ä. ö., prep. och adv.,
öfver.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öven

Ǫ́von

nutida uttal: M genuina
torde vara ǫ̀on el. ǫ̀e.
e, de sa grènana kǫ̀on ej
Ǫ́von ...

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Över

ǿvor x/

so- la- de- ǿvor dar.

Så lade de (nyt) över dä

(d: täckte över en grop i

marken). x/ Älde: ye.

N. f. 9 /b yestäd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Över

Formen med -o är regelrätt: Ni genuina är över l. yr. ml. P. L. 1901.

Ø̀vor

vr. spr̀ánt dør ov

hòpa Ǿvor. Vi sprang

där och hoppade över.

N. y. 80. Ǿvor, se i förbindelse med

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. över

föreg. negation = (s'nte)
särskilt framstående,
han e va e ǹte ǵvor e, se.
Han var s'nte särskilt duk-
tig. K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överallt

yorâlt[1] l. gjor alt[2], adv.,
öfveralt[4], allastädes.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överallt

Ǿvor ált

hum e må Ǿvor ált.

Hon är med överallt.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övärdadj

ǫvvordådr (inlånat)

utmärkt duktig l. bra

hum. e. ǫvvordådr

Hon (en kvinna) är utom-

ordentligt duktig.

R. f. 28

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överdådig

övərdådə

mycket präktig o. bra i sitt slag

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överdådig

ǿvordådr

utmärkt bra; utmärkt duktig.

han e. rént ǿvordådr 2: arbéta. Han är alldeles "överdådig" i arbete. K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~överdångare~~

övordåŋare m.

utmärkt duktig man

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övердångare

övvordägare m.

de va en övvordägare
tr häst. Det var en över-
dångare till häst.

N. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överens

överens, adv., överens.

o.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*överett

adv.

~ ? ~ ~ ~

överflöd

yorflöd. 1. 2 yorflöd, n.
– ed, utan pl., överflöd.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Hafn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Översvall

Översvall n.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överhand

2 förhån, m., brukas ej i
böjd form, öfverhand.
fälle o höjfår tok förhån.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.
Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överhand

sb.

övərhån

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arvskoug 1961.

Jutr.: ta övərhån ta övərhand.

nèlorna dr. ta övərhån ga gréséd. Nèslorna tog överhand över gräset. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Överhörd

Övorhörd

överlupen med arbete

han . va . so . övorhörd

M. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övərhörd

övərhörd adj.

överlupen med arbetc

övərhörd ma, arbáj.

R. fj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överklaga

överklägga, =, -ad

överklaga en beslut, en dom etc.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övervare

övervårare m.

festare, svirare, festpris-

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dé va mera än

övervårare. Det var

mera (snarare) en festprisse.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övanlåden

övanlår. -ed

övanlåden

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1t 26-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överlåder

övorlåer, ≈ -ar, -ade; sb.

pl. =, ≈ -ar

(på skodon)

K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Övernuken

Övonnögen, nuti. -ed
ált va vi skóla ha i vos,
sa va de övonnöged aw
sód a mögg.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övanspänthet

Övanspändhed

--- om de har vad Övanspändhed

Inlånat; använt om en flicka på St-Herrestads gård, som råkade ut för spökeri.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Överste

Ófvorstfa, ˊ—an m.;
ˊ—ana best. pl.
Ófvorsten kómor här
so tíˊt rìkes. Öfversten
kommer så ofta gifvande
hår. / här e ingen öfw-
ˊófvorstana ha hälsad
ˊuden dìna. Det är ingen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Överste

av överstena som har hälsat (på folk) utom domd.

R. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣöverstådd

ˋyastˌåd n. (å.) adj.

ˌˋöverstˌåd n. (ö.)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överända

~~ǿvorèna~~

so slo de ~~ǿvorèna~~.

Så slog det överända (om
en jordbruksredskap).

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Övning

Övningar pl.

militärövningar

Fl. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klåva (pl.)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fäst nu orden i ditt minne,
Kan du stå med glättigt sinne.
Gamla ord kan du begrunda
Hur folk talat' attanhunda.

J. Bm.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund